

„**Hogy tartsd meg a parancsolatot** mocsoktalanul, feddhetetlenül a mi **Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig**, Amit a maga idejében megmutat ama boldog és egyedül Hatalmas, a királyoknak Királya és az uraknak Ura, Kié egyedül a halhatatlanság, Aki hozzáférhetetlen világosságban lakozik; Akit az emberek közül senki nem látott, sem nem láthat: **Akinek tisztesség és örökké való hatalom. Ámen.** Azoknak, akik gazdagok e világon, mondd meg, hogy ne fuvalkodjanak fel, se ne reménykedjenek a bizonytalan gazdagságban, hanem az élő Istenben, Aki bőségesen megad nekünk mindent a mi tápláltságunkra; Hogy, jót tegyenek, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, legyenek szíves adakozók, közlők.”

(I.Tim.6,14-18.)

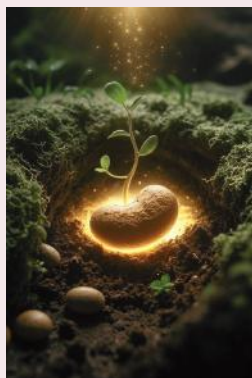
ELŐSZÓ

Néhány héttel ezelőtt találtam egy kis köves csillogó fülbevalót. Felcsillant a gondolat: Kincs! Ugyanez bármelyikünkben megfogalmazódhat valamilyen ékszer láttán, vagy egy kisgyermek megszólításában: „Kincsem!”. De a híres versenyló is ezt a nevet viselte, és még sorolhatnánk, mi mindenre mondjuk szívünk mélyéről a kincs szót (melyeket egyedül csak Isten lát). A napokban megfogalmazódott bennem és feltört a szívemből és egy mosolyt csalt az arcomra: Szívemnek drága kincse a Te beszéded Uram!

Mi az igazi kincs? Pál apostol ekképpen bízta Timótheust: „Az egészséges beszédeknek példáját megtartsd, amiket én tőlem hallottál, a Krisztus Jézusban való hitben és szeretetben. A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szent Lélek által.” (II.Tim.1,13-14.)

Kedves Olvasó, fogadjuk meg Pál apostol biztatását, higgyünk Isten beszédének, és mint a szívünknek legdrágább kincsét őrizzük, „mintha kincsesláda lenne”! Kövessük az Úr Jézust, és tartsuk meg parancsolatait! Áldott olvasást kívánok a Jóhírmondó Reformáció számához a szerkesztői csoport nevében!

szerkesztő

„Jézus pedig felelt nekik, mondván: Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia. Bizony, bizony mondom nektek: Ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. Aki szereti a maga életét, elveszti azt; és aki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. Aki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol Én Vagyok, ott lesz az Én szolgálóm is: és aki nekem szolgál, megbecsüli azt az Atya.” (János 12,23-26.)

TARTALOM

- 3 Zsoltárok könyve 19.
- 3 Teljesítmény-kényszer nélkül
- 4 Énekeink
- 5 A Reformáció igazsága
- 5 Hittanos tanulók Reformáció ünnepi gondolatai
- 6 Halloween, a sötétség ünnepe
- 7 Bizonyágtételek
- 11 Csak egy perc
- 12 Szeretetszolgálat
- 12 Ifjúsági csoport (Ifi)
- 14 Bodaszőlői események
- 16 Egyháztörténet
- 17 Jó Pásztor Óvoda
- 22 Kálvin Szolgáltató Központ
- 27 „...valóban így vannak ezek?...? Ap.csel.17,11c”
- 30 Közelmúltunk örömei
- 38 Anyakönyvi hírek
- 38 Művészetről keresztyén szemmel
- 39 Könyvajánló

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online ígehirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futó kockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_necsaknézz!/Futókockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörményi Kálvin téri
Református Egyházközség
2025./3. Reformáció
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztő:** Somogyiné Gyüre Mária

A szerkesztő munkatársai:

Bojti Mihályné, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Mezőné Szabad Erzsébet, Rácz Gábor

Fotó: válogatások

Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen

Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.

Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu

Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

ZSOLTÁROK KÖNYVE 19.

1. Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára.
2. Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat.
3. Nap napnak mond beszédet; éj éjnek ad jelentést.
4. Nem olyan szó, sem olyan beszéd, amelynek hangja nem hallható:
5. Szózatuk kihat az egész földre, és a világ végére az ő mondásuk. A napnak csinált bennük sátort.
6. Olyan ez, mint egy völgy, aki az ő ágyasházából jön ki; örvend, mint egy hős, hogy futhatja a pályát.
7. Kijövele az ég egyik szélétől s forgása a másik széléig; és nincs semmi, ami elrejtőzhetnék hevétől.
8. Az Úrnak törvénye tökéletes, megleveníti a lelket; az Úrnak bizonyágtétele biztos, bölcsé teszi az együgyűt.
9. Az Úrnak rendelései helyesek, megvidámítják a szívet; az Úrnak parancsolata világos, megvilágosítja a szemeket.
10. Az Úrnak félelme tiszta, megáll mindörökké; az Úrnak ítéletei változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak.
11. Kívánatosabbak az aranyból, még a sok színaranyból is; és edesebbek a méznél, még a színméznél is.
12. Szolgádat is intik azok; aki megtartja azokat, nagy jutalma van.
13. Ki veheti észre a tévedéseket? Titkos bűnöktől tisztíts meg engemet.
14. Tartsd távol a te szolgádat a szándékosoktól; ne uralkodjanak rajtam; akkor ártatlan leszek, és tiszta leszek, sok vétektől.
15. Legyenek kedvedre valók szájam mondásai, és az én szívem gondolatai előtted, legyenek, oh Uram, Kösziklám és Megváltóm.

TELJESÍTMÉNY-KÉNYSZER NÉLKÜL

„Az igaz ember pedig hitből fog élni.” (Róma 1,17)

Felszabadultan, görcsök és szorongások nélkül mentek tovább a 16. századi reformátorok (Luther, Kálvin, Zwingli, Méliusz, Szegedi-Kis, Károli, stb.), miután megértették a fenti Igét, a Szentírás központi üzenetét! Pedig lett volna miért szoronganiuk, ha nem is a mai főnökök, munkahelyek és multik teljesítmény-hajhász és extra-profit kergető hozzáállása miatt, hanem a középkori európai vallásosság kényszerítő nyomása miatt: felelj meg, teljesíts, mert különben a pokol kénköves bugyraiba jutsz! Luther, mint felszentelt pap és szerzetes ezzel a kérdéssel küszködött és gyötrődött évekig: Hogyan találhatnék egy kegyelmes Istenre?!? Hogyan lehetne esélyem az üdvösségre?!?

Aztán jött az Isten és megszólalt a kézbe került Biblia által: Ne félj! A számomra elfogadható ember az, aki a hite által él! Nem, aki görcsöl és extra módon teljesít, hanem aki hisz az én Megoldásomban, az fog örökké élni! Nyugodj meg, és pihenj egy kissé...

Ma is felszabadító a Reformáció központi üzenete! Nem az a dolgom, hogy elég jó vallásos legyek, elég jót tegyek, más hívők mércéinek megfelelőleg, hanem hogy higgyem: Jézus

nélkül biztosan elkárhozom, mert az első hazugságom elég volt hozzá, és: Jézus kereszthalála minden bűnöm eltörlésére elegendő! Aki ezt hiszi, az az „igaz” ember Isten szent színe előtt. (vö.: 1.Kor. 6,9-11) Aki így hisz az Úr Jézus Krisztusban, az kedves Isten szemében és az fog üdvözülni is! (ApCsel 16,31; Róma 10,9)

S aki hisz, az sohasem tétlen: cselekedettel, imádsággal, sokféle önkéntes aktivitással akarja megmutatni az

Úrnak, hogy mennyire nagyon hálás az ingyen kegyelemért! Ezért született a Reformációból annyi segélyszervezet, kulturális kincs, művészi alkotás és rengeteg hétköznapi jócselekedet! Merthogy teljesítmény-kényszer nélküli hála életet él, aki Jézus Krisztusban valóban hisz...

Somogyi László
lelkipásztor

ÉNEKEINK

IGÉDDEL ÁLDJ MEG BENNÜNKET, URUNK

A 841. számú énekünk Jean Sibelius (1865-1957) finn zeneszerző dallamával és Vizi István református lelkipásztor szövegével jelent meg az új énekeskönyvünkben. Korábban ez a szép dallam más szöveggel vált ismertté (Jöjj béke, légy már úr a föld felett...). A dallamhoz jól illeszkedik az újabb szövegtartalom, amely egy fohász, imádság. A dallam szerzője Sibelius nagy finn zeneszerző, akinek ősei részben finnek részben svédek voltak. Életének főbb eseményeit, csak dióhéjban vázolom. Sibelius zenei érdeklődése már igen korán megjelent. Zongorázni majd hegedülni tanult. Első darabját 10 évesen komponálta hegedűre és csellóra, melynek a címe, Esőcseppek. 1886-ban beiratkozott a Helsinki Zenei Intézetbe, majd 1889-től a berlini Zeneakadémián tanult. 1890-ben visszatér Finnországba, ahol megismerkedett későbbi feleségével. 1892-ben a Finnországban felerősödő nemzeti mozgalmak hatására komponálta a Kalevalát, majd 1899-ben a Finnlandiát, mely a legismertebb műve lett. Szimfonikus művei mellett több mint 90 dalt és 50 kórusművet is írt. 1915-ben 50. születésnapját nemzeti ünnepé nyilvánították.

Az ének 1. versszaka kéréssel indul, „Igéddelel áldj meg bennünket Urunk...”. Szíven ütött az ének első sora és a felismerés, hogy olyan sok mindent kérünk, de a legfontosabbak sokszor háttérbe kerülnek. Az életünkre nézve pedig fontos kérdés ez, mert az ige képes átforgatni és megváltoztatni az életünket: „Mert az Isten beszéde élő és ható és élesebb minden kétélű kardnál és elhat a szívnek és a léleknek, az üzületeknek és a velőknek megoszlaság és megítéli a szív gondolatait és szándékait (Zsid 4,12.). A 2. versszakban már meggyőződéssel hangzik fel: „Igéddelel hívtál most is hű Urunk...”. Az ének fontos mondanivalójaként négyszer énekeljük: „Buzdíts, hogy szívvel szolgáljunk neked...”. Akit

1. I - géd-del áldj meg ben-nün-ket, U - runk,
Így lesz e haj - lék lel - ki ott - ho - nunk,
Buz-díts, hogy szív - vel szol - gál - junk ne - ked,
Á-raszd e ház - ra ál-dott Lel - ke - det!
Buz-díts, hogy szív - vel szol - gál - junk ne - ked,
Á-raszd e ház - ra ál-dott Lel - ke - det!

2. Igéddelel hívtál most is, hű Urunk,
Bármerre küldesz, bátran indulunk,
Buzdíts, hogy szívvel szolgáljunk neked,
Áraszd ki ránk is áldott Lelkedet!
Buzdíts, hogy szívvel szolgáljunk neked,
Áraszd ki ránk is áldott Lelkedet!

Isten szava megérintett, vágyik arra, hogy a kapott talentumaival szolgáljon embertársai felé, hisz az Úr Jézus maga mutatott erre példát (Jn 13,15.). Hogyan lehet szolgálni? Nagyon sokféle lelki ajándékot kapunk, lehet ez bibliai tanítás, lelkigondozás, diakóniai munka, éneklés, beteglátoztatás stb. Az Úr előtt minden szolgálat egyaránt kedves, ha azt szívből és szeretetből tesszük. Istentől várva, Isten erejéből merítve, Istent dicsőítve – csak így van áldás a szolgálatunkon. A bennünk élő reménység megosztása mindannyiunk feladata, hisz parancsba kaptuk: „...tegyetek tanítvánnyá minden népet...” (Mt 28,19/a). Ugyanígy elhívásunkból következik a szükségben lévők fizikai, lelki támogatása is. Isten Szentlelke tesz képessé az Ő tetszésére szolgálni és építeni azt a közösséget ahová tar-

tozunk. Az ének sorainak írójával kérjük, hogy „Áraszd – e házra áldott Lelkedet...”.

Az ének 6 soros dallamának szépsége megragadó. Egy-egy szövegsor egy-egy dallamívet alkot. A sorok végén a hosszan tartott hangok az imádságos jelleget erősítik. Az ének sorainak ritmikája szinte azonos. Formailag könnyen áttekinthető: a dallamsorok közül 1. 2. szinte megegyezik, ugyanígy a 3. 5. is ugyanaz, a 4. 6. dallamsorokban a zárásokban van csak kis eltérés. Az ének hangzása különlegesen szép, melyhez Lélek-ből jövő szövegtartalom társul.

Szívből kívánom, hogy istentiszteleteinken többször felhangozzon ez az ének!

Karácsonyi-Kis Lászlóné Ibolya

A REFORMÁCIÓ IGAZSÁGA

„Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság.” (Jn 17, 17)

Igazság. Olyan szó, amire mai, posztmodern korunkban mindenki hivatkozik. Rengetegszer halljuk ezt a félmondatot: „Az én igazam szerint...”. Mára, sokan elfogadott tényként kezelik, hogy mindenkinek igaza lehet. Hiszen szólás és gondolatszabadság van a világban. Ki merné ezeket a fontos, emberi jogokat elvenni a másiktól?

Ilyenkor mindig eszembe jut egy komikus videó, ami az Egyesült Államokban egy kisvárosban játszódik. Alsó osztályban egy gyerek rossz jegyet kapott a matematika dolgozatára, mert szerinte a kettő meg kettő az nem négy, hanem huszonkettő. A tanítónéni behívhatja a szülőket elbeszélgetésre, de azok nekiesnek a pedagógusnak. Nácinak, és szabadgondolkodó csemetéjük elnyomójának bélyegzik és perrel fenyegetőznek. A tanítónőt felfüggesztik, a hír bekerül a sajtóba, a kisváros forrong, hogy milyen avitt pedagógiai módszerek uralkodnak abban az iskolában. Végül az igazgató és a pedagógus peren kívül megegyeznek a sajtó előtt. Az iskola vezetője ezt mondja: „Kérem, fogadjon el végkielégítésül kétezer dollárt, és a kimaradt órái végett is kétezer dollárt, összes négyezer dollárt.” A tanítónő megszólalt: „Téves, az huszonkétezer dollár!”.

Ez a rövid, vicces történet is jól ábrázolja azt, hogy társadalmunk mennyire viszonylagosként kezel mindent. „Nézet kérdése...” – halljuk

rengetegszer ezt a félmondatot, és ezzel el is intézzük a dolgot.

A keresztyén életben viszont nem így van! Számunkra egyetlen igazság és tekintély létezik: Isten Igéje. Az Ő kijelentése, amit azért adott nekünk, hogy minél jobban megismerjük Őt. Tulajdonképpen elmondhatjuk, hogy istenismeret nélkül nem lehet beszélni semmiféle mércéről, vagy etikáról. Szabad-e megennem az ellenséget? Európai kultúrkörben, amit nagyjából ezerhétszáz esztendeig a keresztyénség határozott meg, egyértelmű a válasz: nem. Egy polinéz kannibál közösségben, viszont elvárás.

Ez a baj a viszonylagossággal, és ezért van szükség egy zsinórmértékre! Amikor a szabadságra hivatkozva ledöntünk korlátokat, azzal a saját magunk védelmét gyengítjük. Isten azért adta ezeket, hogy megvédjen minket attól, ami elpusztíthat bennünket. Mai korunk pedig kézzel-lábbal tiltakozik mindenféle tekintély ellen, mert az korlátozza őket. Ilyenkor mindig eszembe jut az egyik kedvenc arab tanmesém:

A sejtől megkérdezték, hogy miként látja a jövőt. Ő így felelt: „Az apám tevével járt. Én egy Aston Martinnal, a fiam egy Rolls-Royceal, de az unokám újra tevével fog járni.” A riportert értetlenkedett, de a sejk válaszolt: „A nehéz idők erős embereket nevelnek. Az erős emberek könnyű időkben teremtenek.

A könnyű idők gyenge embereket teremtenek. A gyenge emberek nehéz időkben hoznak.”.

Csak akkor képes az ember a legemberségesebb maradni, ha mindvégig az IGAZ (Isten)EMBERRE, azaz KRISZTUSRA tekint. Ezt ismerte fel Luther, Kálvin és még sokan mások a Reformáció idején. Nekünk sem kell „kitalálni” a dolgokat. Újra fókuszba kell helyeznünk Isten Igéjét. Annak tükrében kell újraértelmezni magunkat, egyházunk, gyülekezeteink hagyományait, és ahogyan Pál apostol mondja: „...de, mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg...” (1Thesz 5, 21).

Az igazság soha nem lehet viszonylagos, mert ha az lenne, akkor nem is létezne. A legfontosabb a hívő keresztyén ember számára, hogy az Evangélium igazságán álljon az élete. Azon az épületes bizonyágtételen, hogy Isten igenis, gondoskodik az övéiről. Nem vagyunk közömbösek a számára. Szeret bennünket. Hiszen ezért küldte el ebbe a világba a saját Fiát, hogy nekünk örök életünk és bűnbocsánatunk legyen.

Isten igazsága az, hogy Ő igent mondott a te életedre, és az én életemre is. Ezt viszont csak akkor értjük meg, ha keressük és kutatjuk az Ő Igéjét, ami igazság!

Rácz Gábor

HITTANOS TANULÓK REFORMÁCIÓ ÜNNEPI GONDOLATAI

„Az egyház akkori viselkedése nagyon felháborította az embereket, leginkább a búcsúcédulák árusítása. Azok, akik változást akartak, Isten Igéjéhez akartak visszatérni. A reformáció szó visszaalakítást jelent. Kálvin János Svájcban hívta fel a figyelmet arra, hogy változásra van szükség, és ott fogalmazta meg, hogy mit jelent az élő Istenben hinni.” (Balogh Fernanda és Kovács Krisztián 6. o.)

„Az emberek kezdtek megfélemleni Isten Igéjéről. Viszont voltak kivételek, akik nem felejtették el, például Kálvin János és Luther Márton. Luther Márton tanítása alapján jött létre az evangélikus felekezet, Kálvin János tanai alapján pedig a református felekezet.”

(Sóvári Maja 7.o.)

„Isten Igéje sajnos nagyon háttérbe szorult, és az emberi vágyak kerültek előtérbe. A pénz és a hatalom

fontosabb lett, mint a Szentírás. De persze sokan voltak, akik Istent szerették a legjobban éppen ezért változást akartak.” (Rácz Dzsenifer 7.o.)

„A reformáció szó azt jelenti, hogy visszaalakítás, visszatérés az alapokhoz. Azok, akik változást akartak sürgették, hogy az emberek térjenek vissza Isten Igéjéhez. A Reformáció kezdete 1517. október 31-én volt, és Luther Márton 95 tételével kezdődött el. Ekkor szögezte ki a witten-

bergi vártemplom ajtajára a 95 tételét.” (Juhász Nándor 7.o.)

„Németországban Luther Márton hívta fel a figyelmet arra, hogy változásra van szükség, Kálvin János pedig Svájcban munkálkodott. Kálvin János a városi vezetés segítségével teljesen átalakította Genf életét.” (Horváth Dorina Zsuzsanna 6.o.)

„Az egyház az évek folyamán nagyon megváltozott. Isten Igéje

háttérbe szorult, és csak a pénz és a hatalom érdekelte őket. Nagyon sok ember babonás hitben élt, és az egyházi vezetőknek fontosabb lett a pénz, mint Isten örömhírének hirdetése. Annyira megváltozott az egyház hite, hogy búcsúcédulákat kezdtek el árulni, de voltak olyanok, akik ezt nem hagyták.” (Kolompár Imre Rikárdó és Kolompár Attila 6.o.)

„Az egyház pénzéhsége, pazarlása és erkölcstelensége felháborította, ezért Luther Márton és Kálvin János hitbeli és lelki megújító folyamatot indítottak el. Nagyon sok ember kezdte el a tanításait követni.” (Marton Valentina 6.o.)

Összegejtötte:

Tóth-Serbán Orsolya hitoktató

HALLOWEEN, A SÖTÉTSÉG ÜNNEPE

Manapság egyre többet lehet hallani a címben említett szokásról. Elmondhatjuk, hogy a „Halloween jelenség” mára már teljesen beépült a köztudatba. Egyre több üzlet kirakatában látni lehet az ezzel kapcsolatos kellékeket és dekorációkat (töklámpás szellemeket, boszorkányokat ábrázoló figurákat).

Mielőtt azonban levonnánk egy végső megállapítást erről a szokásról, vizsgáljuk meg annak eredetét. Maga a Halloween kifejezés az angol *All Hallows' Eve*, azaz Mindenszentek estéjéből ered. Külön érdemes kitérni a Mindenszentek ünnepére. Bár hivatalosan ez az ünnep november 01-én van, mégis a két nap a köztudatban összekapcsolódott. Ilyenkor a katolikusok az üdvözült lelkeket ünneplik, akik hitük szerint már kint vannak a tisztítótűzből (purgatórium) és már a mennyei, dicsőséges egyházhoz (*ecclesia triumphans*) tartoznak. Ezért nem véletlen az sem, hogy Luther Márton pont az előző napot, október 31-ét választja arra, hogy kitűzze 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára, ezzel „megzavarva” az ünnepet. Tételeiben erőteljesen kritizálja például a purgatóriumba vetett hitet.

Visszatérve a Halloweenre, ez egy ősi, pogány kelta szokás, amit gael nyelven így neveztek *samhain* (ejtsd: száuinny, vagy szaviny). Az ehhez köthető hiedelem szerint október 31. az év legmágikusabb éjszakája, amikor elhalványul az élők és a holtak világa közötti határ. Ilyenkor, pogány hitük szerint, az elhunytak lelkei visszatérnek az élőkhöz, illetve más, leginkább gonosz szellemek érkeznek a földre, hogy gyötörjék az embereket. Innen

ered a jellegzetes halloweeni jelmezöltés, aminek az volt a feladata, hogy az ártó lelkek ne ismerjék fel az embereket. Továbbá szokás volt nagy tüzeket gyújtani, amiknek a paraszát másnap a druidák (a kelták pogány papjai) szétosztottak a családok között, hogy azzal gyűjtsák meg az új tüzet, amiről úgy vélték, hogy elűzi a rossz szellemeket. Ilyenkor valami adományt, általában áldozatra szánt állatot illet adni a druidáknak. Aki viszont valamilyen oknál fogva nem tudta ezt megtenni, annak saját gyermekét kellett odaadni áldozatul egy bizonyos *Crom Cruach* nevű természetistennek aki, az ő pogány hitük szerint, a jövő évi termésért volt felelős.

Végül vonjuk le a következtetést a Halloweenről. Bár látszólag egy ártatlan, beöltöztös szórakoztató tevékenységnek tűnik (egyetemen egyre inkább elterjedtek az Amerikából kiinduló „Halloween-partyk”, amik olyan bálók, ahol a Halloweent ünneplik), azonban egyáltalán nem az. Aki ezzel közösséget vállal az a sötétséggel, és a halállal vállal közösséget, és megveti az életet, és annak Urát, Jézus Krisztust. Álljanak előttünk Pál apostol szavai: „És ne le-

gyen közösségtek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat!” (Efézus 5, 11 Károli-fordítás).

Nekünk, reformátusoknak az október 31-e az Ige világosságának az ünnepe. Hiszen ekkor azt ünnepljük, hogy az emberei elme és értelem, amit „lelki sötétség fogott be”, újra kezébe vette a Szentírást és olvasni kezdte. A Reformáció előtt a Bibliák a templomok hátsó részébe voltak számúzva, leláncolva, hogy senki ki ne nyissa, és latinul voltak olvashatók, hogy csak tudós emberek értsék. De immár több mint ötszáz éve anyanyelven szól az igehirdetés. 1590 óta magyarul olvashatjuk, kezünkbe vehetjük a teljes Szentírást (Károli Gáspár fordítását), és naponta részesei lehetünk annak, hogy az Ige világossága betölti az életünket. A mi lelkünk ennél a fénynél nyer nyugalmat, nem pedig a töklámpások pisllakoló mécsvilágánál.

Jézus mondja: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (János 8, 12)

Rácz Gábor

MEGTALÁLTOK ENGEM,
HA KERESTEK
és teljes szívvel
folyamodtok hozzám.

Jeremiás 29 : 13

„Te tanítasz engem az élet ösvényére”

Ezt mondom az Úrnak: Én Uram vagy te; feletted való jóm nincsen. (Zsolt. 16,2)

Te tanítasz engem az élet ösvényére, teljes öröm van tenálad; a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké. (Zsolt. 16,11)

2025. szeptember 20-án sokadjára is összegyűlt a Kálvin téri „Régi ifi”, ahogyan azóta emlegetjük egymás között. Erről az alkalomról és a korábbiakról is beszámoltunk e lap olvasóinak.

Most egy személyes bizonyoságtételt szeretnék közreadni, bizonyosságára annak, hogy mindeddig megőrzött, hűségesen megtartott kegyelmében az Úr!

Visszaemlékezve, már egészen kicsi koromtól a Biblia és az Istent magasztaló énekek és a gyülekezet légkörében neveltek szüleink. Természetes volt számomra az esti éneklés, igeolvasás, imák, a hívő testvérek közössége, látogatása nálunk vagy egy-egy házi Istentisztelet Bertalan Sándor bácsiéknál, Tatár Zsiga bácsiéknál, Balogh Anti bácsiéknál, Fekete Anti bácsiéknál, Tóth Zsiga bácsiéknál, Kövér Imre bácsiéknál és sorolhatnám....

Ezek az alkalmak még szorosabbá, családiasabbá, közvetlen testvéri közösséggé formáltak bennünket. Szüleink előszeretettel invitáltak bennünket szólóéneklésre, verselésre. (Ennek azért mi a nővéremmel nem mindig örültünk.) Viszont így visszagondolva hasznos volt ez a gyakorlat a későbbiekre nézve; kevésbé volt bennünk feszengés, bátortalanlás közönség, hallgatóság előtt.

Tehát nem volt szokatlan gyakorlat, hogy Sükös Pali bácsi és Fábián Juliska néni templomi esküvőjük után a gyülekezet egy része még folytatta az ünnepelést Tatáréknál, és természetesen ott is

énekeltünk nővéremmel. Ezután már ismerősként mozogtunk ebben a gyerekkori közegben. Amikor hazaköltöztünk Hajdúböszörménybe, a Toldi utcai házban és annak udvarán gyakran összegyűlt az ifjú- és gyereksereg. Mai napig különösen emlékszem Bartháné Szakáll Éva nénire, aki Nabukodonozor történetéből ezt az üzenetet adta át: „Mene, mene, tekel, ufarszin, vagyis; Megmérettél a mérlegen és híjával találtattál”!

Ezekkel az ütős, találó üzenetekkel már szólítottatott engem is Isten, bár még csak 12-13 éves lehettem...

... És következett az a sokat emlegetett nővérem születésnapja és megtérése. Innen elindult egy kis közösség, ami sok hívő szülő meghallgatott imájának beteljesedése lett, hogy szüleink ébredési idejének áldásai a következő generációra (hozzánk) is eljussanak...

Ez után az októberi nap után az én megtérésemre sem kellett sokat várni. Isten szeretete engem is megérintett, megtalált.

Elérkeztem akkor arra a pontra, hogy „Uram, nem vagyok méltó...” (Máté 8,8.)

Akkortájtiban ipari iskolás lettem, első éves, ott próbálgattam a világnak is megfelelni, pl. egy diszkrét klubdelutános bulin részt venni nem tűnt annyira veszélyesnek.

Igen ám, de ott volt egy harmadikos fiú is, akit azon a bizonyos születésnapon láttam és nagyon megbotrántoztatott az, hogy neki meg mi keresnivalója van itt?! (Megjegyzésképpen: később, 7 év múlva ő lett a férjem.)

Este a csendességemben szembesítettem magammal az aznapi Ige, és rendesen helyrerakott! „Ezért nincs menteséged, te ítélkező ember, mert amikor más felett ítélkezel, magadat ítéled el, hiszen magad is ugyanazt cselekszed,

BIZONYOSÁGTÉTELEK

miközben ítélkezel!” „Vagy megvted jóságának, elnézésének és türelmének gazdagságát, és nem veszed tudomásul, hogy téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz?” (Róma 2, 2.4)

Eltalált! Csodálkoztam, hogy-hogy ennyire törődik velem az Úr, látja azt is, amit én nem annyira szerettem volna, hogy lásson! Ez elég volt, hogy tudatossá váljon, nem rejtőzhetek el Előle, Ő mindenütt utolér...

Azt is látta, hallotta, ahogy 1971. december 4-én (54 éve, 14 évesen) reggel azzal indultam el, keltem fel, hogy „Nélküled Uram, egy lépést sem fogok tenni ezután!” Elmondtam egy rövid imát. A megtérők imáját.

Így ettől a pillanattól fogva Egyszülött Fiának drága vére által én is abba az Ekléziába (az Egyházba) kerülhettem kegyelméből, Akiért eljön majd és felemeli magához megmosva, megdicsőülve!

„A győzedelmesnek enni adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja.” (Jelenések 2, 17)

Ennek tudata és ténye megerősített sokszor a kételkedések, bizonytalanságok idején! Ne az agyam vagy a másik ember mondja meg innentől, hogy nekem van-e új nevem vagy sem. Van, IGEN!

Ennek az üdvbizonyossága a szívébe kell, hogy vésődjön annak, aki megváltott gyermeke Istennek Jézus Krisztus hatalmas neve által!

Miért volt nekem fontos megjegyezni ezt a dátumot? Számomra azért, mert az élő, teremő hatalmas Isten lehajolt hozzám, hogy Ő, Jézus Krisztus által szövetséget kössön velem, amihez Ő mindig hűséges fog maradni, egészen az örökkévalóságig!

Hát nem egy csoda a megtérés és újjászületés, ami emberrel ezen a földön történhet? Ha a földi életünkben szövetségre lépünk a házasság által, és megjegyezzük a dátumát, megünnepeljük, akkor hogyan jegyezhetnénk meg ezt a szövetségkötést, amikor egy bűnös megtérésén örülnek az angyalok, és ezen örül és vígad a menny?

Látszatra nem sok minden változott. De megnyugodtam és biztonságban éreztem/érezem magam Nála! Ez a kegyelem nekem azóta is elég!

Sokszor hallottam már falatrengető bizonyágtételeket arról, milyen mélységes bűnökből, az ördög kemény fogságából szabadulnak, térnek meg emberek. Ezt talán nagyobb isteni beavatkozásnak vélhetik az emberek. Valóban, aki átéli, annak hatalmas dolog és valóban hála és dicsőség mind ezért Istennek! A Lukács 7,48. szerint „Megbocsáttattak a te bűneid”, azt jelenti, hogy az emberi érzékelésünk szerinti legkisebb és a legnagyobb bűn is ugyanazon áldozattal lett kifizetve. Nem mondhatom magam Isten előtt jobbnak, különbnek, hiába nem követtem el kardinális bűnöket.

MÉGIS nagyon hálás vagyok, hogy az ifjúkori kísértések, bűnök mélységeitől megóvott, megőrzött. A védő és oltalmazó szárnyait kiterjesztette ránk Istenünk! Az élő és ható Ige, az egymással való közösség, egymásra való figyelés, egymásért és másokért folytatott ima, imaközösség kevésbé adott rést a gonosz munkája számára. Ezt a háttérrel biztosították nekünk Pali bácsi és Juliska néni, akik áldott és engedelmes eszközök voltak Isten kezében!

Minden dicsőség legyen az Úr Jézusé!

Sokat olvastam abban az időben is hitmélyítő, hitemet erősítő könyveket. Nagyon elgondolkodtam azon, hogy a misszionáriusok, evangélisták, Isten szolgálói hogyan munkálkodnak fáradhatatlanul a szolgálatban az emberek megtéréseért, életük jobbá tételéért! Megérintett Sundar Singh élettörténete, hogyan oltalmazta Isten őt abban a körülményben, ahol élt, és mentette

meg az életét többször is, - mert Neki szolgált!

Megrendített Corrie ten Boom élete, aki maga is vállalta a koncentrációs tábor körülményeit húgával együtt csak azért, hogy zsidókat mentse meg a deportálástól. Milyen áldozat ez embertársaikért, holott ők elkerülhették volna, hiszen nem is voltak zsidók!

Áldozatvállalás és szolgálat másokért...

Különösen érdekes fogalom ez önző világunkban. Ám engem igen korán elkezdett foglalkoztatni ez, látva, hogy szüleink is mennyire megélik a segítséget, a másokra figyelést, megélik, amiről beszélnek. „Bizony mondom néktek, a mennyiben megcselekedtetek eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtetek meg.” (Máté 21, 31-40.)

Később a szakmám szerint is kiteljesedhettem szociális területen, de addig is, azóta is férjemmel folyamatosan igyekeztünk/igyekszünk megélni a mások felé való szolgálatot, mert úgy látjuk/látjuk, ez kedves az Isten előtt.

Úgy, ahogy fiatal korban, később felnőttkorban, idős korban is nagy szükségünk van az Istennel való kapcsolatra. Nem igazán tudhatjuk, kinek melyik életszakasz a nehezebb. Csak azt, hogy mindig szükségünk van RÁ! Ha fiatal korban rossz döntéseket hozunk párválasztás, továbbtanulás, bármi fontosabb területen, az kihathat későbbre, amit megbánhatunk, a sok sérülés, „sebek helyei” megmaradhatnak. Hála, hála, hogy a keskeny úton vezetett/vezet bennünket!

Mi, legtöbben az akkori áldott közeg-

ben ismerhettük meg későbbi házastársunkat is, (így nem felemás igában) naponta lehetünk közösségekben az Úrral, az Igével. Imában elé vihetjük mindennapjaink ügyét-baját, családjainkat, szereteteinket. Ez nagy ajándék!

Bízunk abban és hisszük, hogy két felnőtt gyermekünk családjaikkal együtt, unokáink (3 és + 1 útban) is részesülnek az üdvösségben, Urunk megfizethetetlen, drága kegyelmében!

„Tarts meg engemet, mint szemed fényét; szárnyaid árnyékába rejsz el engemet.” (Zsolt. 17, 8.) Urunk hűsége, kegyelme, szeretete legyen, maradjon velünk mindvégig! SDG!

Hegedűs Péterné Gellén Eszter

Az Úr megváltotta...

Amikor Budapestre költöztem, már régóta Istennel jártam, hiszen már általános iskolában megtértem. Az Úr megváltotta a gondolkodásomat, az életemet, és napról napra éreztem az Ő jelenlétét.

Amikor felköltöztem a fővárosba, kezdetben magányosnak éreztem magam, hiszen elszakadtam a régi közegemtől. Sok szorongás volt bennem, de Isten ebben is hatalmas támasz volt. Olyan embereket, közösségeket hozott az életembe, akikkel valódi lelki közösséget élhettem meg. Isten úgy rendezte a dolgokat, hogy egy fantasztikus szobába, egy református kollégiumba, a Profeszba kerültem, ahol épülhettem, és a legmélyebb pontjaimon is érezhettem az Ő közelségét. Sikerült csatlakoznom egy budapesti gyülekezethez, ahol élő hitű közösségre leltem, és az istentiszteletek által erősödhetett a kapcsolatom Istennel. Emellett a Mekdsz és Refisz alkalmak során olyan barátokra leltem, akik, azóta is mellettem állnak. Még a bizonytalan időkben is, amikor egyedül voltam, Isten ígéje mindig stabilitást adott. Az Ő hűsége és szeretete nap, mint nap megmutatkozik.

Ez a tapasztalat, hogy Isten az életem legapróbb eseményeiben is velem van, megmutatta, hogy a bizonytalan időkben is van remény, és hogy az Ő szeretete soha nem hagy el. Ezért vagyok hálás, és ezt szeretném megosztani az olvasókkal: Isten hűséges, szeretetteli, és mindig ott van, bármilyen helyzetben is vagyunk.

Magi Csenge

Emlékezzél meg az Úr jóságáról, emlékezzél meg az Úr irgalmáról...

Gyülekezetünkben 2025. szeptember 28-án került megrendezésre, a Teremtés Hete alkalmából egy zenés biznyságtétel.

Somogyi László tiszteletes úr a délelőtti ígén keresztül, a 2Móz 34,6-8 alapján szólt Isten nagyságáról: „Az Úr, az Úr irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy! Megtartja irgalmát ezer nemzedéken át, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétet. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiakat és a fiak fiait is három, sőt négy nemzedéken át. Mózes sietve a földig hajolt, leborult...”.

Nagyon áldott volt a hozzá fűzött biznyságtétel.

Milyen Isten irgalmassága, türelme, szeretete, hűsége?

A hat tulajdonság részletesen volt elemelve. Mózeshez hasonlóan mi is csak meghajolni tudunk az ilyen szertő Atyával szemben. Nemrégén olvastuk a Kolossébeliekhez írott levélben Isten Fiáról: „Mert benne teremtetett minden a mennyen és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, akár trónusok, akár uralmak, akár fejedelemségek, akár hatalmasságok: minden általa és reá nézve teremtetett. Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn.” (Kol 1,16-17).

Csak csodálói lehetünk annak a szépségnek, amit alkotott csupán „legyen” szavával.

Délután a zene nyelvén hallgattuk meg Pálúr Jánost, a Liszt Ferenc Zene-művészeti Egyetem docensét.

Előadásában a Teremtéstörténetből olvasott föl. Orgonajátéka kifejező, szívet melengető volt.

Az alaklom után beszélni kívántunk vele. Drága emlékek jöttek fel szüleiről, akit nagyon szerettünk.

Pálúr László és Sükös Pali bácsi testvéri szeretetben éltek. Amikor az ifjúságba jártunk Pali bácsi elhívta őt és feleségét, hogy biznyságtétellel szolgáljanak közöttünk. Az Ige a 1Móz 24, 50-ból volt. Ábrahám feleséget keres Izsáknak. A szolga elhozta Rebekát. Csodálatos ez a történet. Mi Jánossal akkor kezdtünk el együtt járni, de ez az Ige ott, akkor csak nekünk szólt: „Az Úrtól indult el ez a dolog, mi nem mondhatunk neked sem rosszat, sem jót.”

Olyan hittel fogadtuk, amit Isten Igéje tud csak a szívbe plántálni. Kezdetek volt annak a lépésnek, amivel Isten megajándékozott bennünket az egymásra találásban.

Ma is hála van a szívemben Pálúr László és felesége felé, hogy akkor, ott egy drága biznyságtételen keresztül egy áldott elköteleződés felé vitte az életünket. Isten nem téveszt, hanem vezet, ha engedünk a szavának.

Közeledünk az 50. házassági évfordulónkhoz. „Az Ige kőszálként megáll!” Köszönjük ma is Isten áldott eszközeit, akik nem tudhattak arról, hogy ők lesznek (lettek) számunkra áldássá.

Tahiban is sokszor találkoztunk velük. Sükösné Juliska néni vitt bennünket az ifivel. Ilyenkor családostól érkeztek. Köztük volt Pálúr János is. Az édesanyja gitárral a kezében, gyönyörű hangjával, ragyogó arccal tanította nekünk az új énekeket. Jó volt a közelében lenni. Jókat tudtam vele beszélgetni. Nagyon boldog idők voltak ezek. Így történt, hogy egy eleven fiúcskából, egy csodálatos tehetséggel megáldott orgonaművész lett. Hála volt a szívemben, hogy Isten ilyen magasra emelte és megáldotta.

Valóban úgy volt szeptember 28-án, hogy mind a zene, mind a délelőtti Ige igemagyarázata összehangban volt egymással.

Köszönjük Édesatyánk szeretetét. Áldunk örökké!

Hálás szívvel:

Hegedűs Jánosné és férje

Csatári Nándor - Személyes biznyságtétel a teremtés hetéről

Zsidók 11,3.:

„Hit által értjük meg, hogy a világokat Isten szava alkotta, úgyhogy a nem láthatókból állt elő a látható”

A teremtés hete kapcsán arról szeretnék írni, hogy miért gondolom és hiszem igaznak a teremtés hetéről szóló bibliai beszámolót, és hogyan lett ez fontos az életemben.

Az életemet végig kísérte a természettudományok felé való érdeklődés, különösen a biológiát szerettem, és nem sokon múlt, hogy végül biológus legyek. Be is jelöltem a felvételin a 2. helyen az ELTE TTK biológus szakot, de végül az 1. helyre vettem fel a Debreceni Egyetemre vidékfejlesztési agrármérnök szakra (azért ez sem távoli, mert azt szokták mondani, hogy az agrármérnök „alkalmazott biológus”).

Miután 2005. júliusában, az egyetem 1. éve után a nyári szünetben az Úr Jézus kegyelméből hitre juthattam egy ifjúsági táborban, teljes bizalmam lett Isten Igéjében és egyértelmű lett számomra, hogy minden ebből indul ki. Viszont a természettudományokkal kapcsolatban szerettem volna tudni, most akkor, hogy is van ez?

Ebben a válaszkérésben nagyon sokat jelentettek az Agráros MEKDSZ Bibliakörös testvérek és a keresztyén könyvek, amelyek sok területen rámutattak a tudomány és a Biblia összeegyeztethető voltára és arra, hogy mind

az evolúciós elmélettel szemben, mind a hosszú földtörténeti korok elméletével szemben vannak tudományosan is értelmezhető keresztyén válaszok.

A hívó életem első éveiben sok ilyen könyvet olvastam – akkoriban főleg a német Werner Gitt professzor kiváló könyveinek magyar fordításai voltak elérhetőek. (Nagyon nagy élmény volt, amikor mintegy 10 éve élőben is hallgathattam Werner Gitt-et, amikor egy diákmisszió keretében meghívták a Debreceni Egyetem főépületének Aulájába előadni.) Talán a legtöbbet a Don Baten, Ken Ham és szerzőtársai által írt „Kérdések a kezdethez – a teremtés logikája” című könyv segített nekem, amit tudok ajánlani mindenkinek, mert a témában szinte az összes leggyakrabban előforduló kérdésre választ ad. (Evangeliumi Kiadó)

Szerintem nem arra valók ezek a könyvek és anyagok, hogy minden tudományos dolgot megértsünk, hanem arra, hogy választ kapjunk azokra a kérdéseinkre, kétségeinkre, amelyek a hitünket akadályozná. Továbbá adjanak egy olyan biblikus tudományos látásmódot, amellyel a bennünket érő materialista tudományos érveket, állításokat tudjuk „hova tenni” és a tényeket megkülönböztetni a feltételezésektől és az elméletektől.

Ezért az agrármérnöki tanulmányaim végén a Biblia szavahihetőségét nem megkérdőjelezve, hanem hitben megerősödve jöttem ki, amiben egyrészt sokat jelentettek ezek a teremtéstudományi anyagok, másrészt az, hogy voltak olyan hívő testvérek az egyetemen karon, akikkel tudtunk ezekről beszélni.

Néhány felismerést szeretnék ennek kapcsán megosztani, ahogy az egyetemen tanult dolgok és a teremtéstudomány összekapcsolódtak számomra: Az állattenyésztés tantárgyak keretében a genetikai előrehaladásról a szelekcióról és a haszonállatok vonatkozásában tenyésztési munkákat „nehezítő tényezőkről” (pl. a negatívan korreláló tulajdonságok, a beltenyésztéses leromlás, a kapcsolt öröklődés) kellett ismereteket szereznünk. Ezen tények a teremtéstudomány alapvetéseit is ismerve mind megerősítettek abban, hogy a (makro)evolúció nem magyarázhatja az elővilág egymásból való kialakulását, mivel itt abszolút átléphetetlen határok vannak. Ezen korlátok átlépésével egyetlen állattenyésztő vagy növénytermesztő sem számol gyakorlati realitásként a munkájában (de

azért az állítólagos milliárd évek miatt elhiszik, hogy nagyon hosszú idővel azért mégis „valahogy” így kellett lennie...).

Az 1 Mózes 1,25 vers ezt írja: „*Megteremtette tehát Isten a szárazföldi vadakat a maguk neme szerint, az állatokat a maguk neme szerint és a földön csúszó-mászó mindenféle állatot a maguk neme szerint. És látta Isten, hogy ez jó.*” Tehát a teremtés leírásában ez szerepel: „*a maguk neme szerint*” (angol bibliákban „*after its kind*”) ez nem azonos a ma használt faj fogalmával, hanem annál tágabb bizony tágabb, a rendszertani kategóriák szerint a nemzetségek vagy családok szintjét jelenti (leegyszerűsítve – pl. macskafélék, kutya-félék, marhafélék, harkályok, békák). (vö. az idézett szakaszt a 2014-ben megjelent Revideált Újfordítású Bibliában)

Ez a különbségtétel a kulcs, mert a teremtett formákon BELÜL kiválóan magyarázzák az egyetemen tanult dolgok azt, hogy Isten hatalmas genetikai adaptációs potenciált rejtett el a folyamatosan változó környezeti feltételekhez való alkalmazkodásra (és így a növénytermesztésre és állattenyésztésre is). Azonban ezeknek a teremtett formáknak a kereteit nem lehet áttörni. Tehát akármeddig tenyésztjük a marhaféléket és szelektálhatjuk például akár gyorsabb ügetésre is, akkor sem lesz belőlük ló. Sohasem.

Ráadásul a rendszertani fajok átjárható voltát folyamatosan tanultuk az egyetemen, de olyat nem, ami a bibliai teremtett formák kereteit meghaladná. Néhány példa: mindenki ismeri a ló és a szamár (*Equus* nemzetség) hibridjét az öszvért, vagy állatkertek különlegessége a tigris és az oroszlán (*Pantera* nemzetség) hibridje tigrán. Tanultuk növénytermesztésből a búza és a rozs keresztezéséből létrehozott *tritikále* termesztését. Állattanból tanultuk, hogy a valódi békák (*Rana* nemzetség) fajtái, mint a kecskebéka, erdei béka, tavi béka fajokat néha nehéz meghatározni, mert bizony szeretnek egymással is kereszteződni. Ugyanígy erdészetből a hársfák (*Tilia* nemzetség) közül a kislevelű és a nagylevelű hárs jól keresztezhető. Kertészetből a gyümölcsfák között is tanultunk számos ilyen példát – ahol ráadásul az oltványoknál az alany és nemes gyakran a nemzetségen belül más fajtából kerül ki.

Charles Darwin gyakorlatilag ezt a teremtett formákon, azaz a rendszertani nemzetségeken vagy családokon

belüli változatosságot és fajképződést figyelte meg és írta le 1860 körül a híres Galapagos szigetek pintyek esetén. Minden tudós azóta is csak ezt tudja megfigyelni és erről gyűjtöttek már megszámlálhatlan mennyiségű (mikro) evolúciós bizonyítékot – amit teremtéstudomány sosem vitatott. De ebből sehogyan sem lesz az a fajok eredete, ami az evolúciós elmélet szerint az első egysejtűtől egészen az emberig vezet.

A későbbi években nem igazán foglalkoztatott a teremtéstudomány, mivel nem voltak olyan természettudományos kérdéseim, amelyekre válaszokat kerestem. Ez azért változott meg újra, mert 2023. tavaszán feleségemmel együtt elkezdtünk egy levelezős szakmérnöki képzést precíziós talajterképezés témában a Miskolci Egyetemen. A képzés elsősorban a talajtanra és a térinformatikára fókuszált, és itt azért bőven előjött a természetföldrajz és geológia világa és a hosszú-hosszú évmilliók is. Az elmúlt hónapokban a diplomatervre és az államvizsgára készülve elkezdtem újra elővenni a régi teremtéstudományos dolgokat és újakat is keresni. Magam is megdöbbentem (tényleg ez a legjobb szó ide), hogy ez a terület mennyit fejlődött az elmúlt 15-20 évben, és milyen kiváló minőségű tudományos ismeretterjesztő anyagok, írások, videók, sőt lektorált folyóiratokban (!) publikációk találhatók a különböző angol nyelvű teremtéstudományi műhelyek és műhelyek kiadásában.

Röviden összefoglalom, amit ebből megértettem: A világi földtudomány 4,54 milliárd éve és a Bibliai időrend szerinti 6000 év között óriási a különbség. De fontos azt látni, hogy nem a maguk a konkrét tudományos megfigyelések, hanem az alapfeltételezésekből levezetett következtetések adják ezt a különbséget. A világi tudomány „valóságosan” racionalista, azaz mindennek természeti okot keres és kizár minden természetfeletti okot – mert ez a „hitének” az alapja.

Ezért a geológia tudomány alapítói az 1700-as évek végén, a megfigyelhető lassú geológiai folyamatokból indultak ki, és millió években gondolkodtak, hogy a sok eróziós folyamatot, üledékes kőzetet és fossziliákat megmagyarázzák. Charles Darwinnak is ezek a geológiában akkor már-már elfogadott millió évek adtak bátorítást az evolúciós elméletének megalkotásához. Az Isten nélkül élő ember szeretné úgy be rendezni az életét, hogy Istent és a Bib-

liát kihagyja mindenhol. Ennek viszont az a vége, hogy amit felépít, az majd nem áll meg, ez nemcsak az ember életére igaz, hanem igaz a földtudományra is. Kimaradt ugyanis a kulcsa az egésznek – a bibliai globális özönvíz.

A Mózes 1. könyvének 6 - 9. fejezetében olvasható, mintegy 4500 éve történt globális özönvíz leírásából kiindulva KIVÁLÓAN magyarázhatók a megfigyelt földtani rétegek és fossziliák, az eróziós és a hegységképződési folyamatok, a lemeztektonika, a dinoszauruszok „rejtélyes” kihalása, de még a jégkorszak kialakulásának és megszűnésének okai is.

Számos komoly kérdés és probléma van a hosszú korok elméletével, amelyek jó részét a világi tudósok akár ismerik is a saját területükön. Viszont vagy nem fogják fel ezen problémák súlyosságát, vagy csak legyintenek, hogy majd csiszolunk még az elméleteken (mert itt is a racionalista, azaz Istennel sehol sem számoló „hit” az alap – ebből nekik nem szabad kilépni). Néhányat hogy említsek a földtani és őslénytani problémák közül: a hirtelen megjelent összetett életformák azaz a „kambriumi robbanás”, az élő kővületek megléte - 100 millió évekig változatlan fajok, az átmeneti formák hiánya mind az emberi és állati leletek estén, a katasztrofális betemetést igazoló fossziliák sokasága, tengeri üledékes rétegek szinte

minden hegységrendszerénél, az eltérő üledékes rétegek között nyoma sincs erózióknak pedig állítólag millió évek teltek el, továbbá a C14 izotóp „szennyeződés” megléte a fossziliákban és kőszénben. (az evolúcionista szerint ez nem lehetne ott...)

Végezetül még egy probléma, ami nagyon feltűnt a talajtani képzésen, hogy bár a legfelsőbb néhány méteres rétegben vannak eltemetett humuszos, talajosodott sávok, a mélyebb földtani rétegekben egyáltalán nem említettek ilyeneket. Nekem azért elég hihetetlen, hogy az állítólagos évmilliók alatt nincsenek tele a földtani rétegek sok-sok talajosodott sötétebb, humuszban gazdagabb sávval. A Bibliában leírt özönvíz mintegy 1 éves időtartama viszont jól magyarázza ezeknek a hiányát. Távolról nézve minden tudományterület megfélemlítő lehet a keresztények számára, de közelebről megvizsgálva mindenhol valójában nehézséggel küzdenek (a teremtésben nem hívó tudósok), ezért folyton a hosszú korokat vagy a „véletlen” munkáját kell bizonygatniuk.

Végezetül rátérve a teremtés hetére, az előbbieket fényében igenis komolyan lehet venni a 6 napos teremtést a Mózes 1. könyvében. Ha a 6 napos teremtés idejét hosszú korokra cseréljük, akkor a leírt sorrendnek sincs értelme. A növények hogyan lehettek teremtve a

3. napon, a Nap és az égitestek pedig a 4. napon, ha ez nem 24 órás napot, hanem évmilliókat jelöl?

Ha a Biblia első fejezeteinek a szavahihetőségét feladjuk, akkor a bűnbeesés és ezzel egyidejűleg megváltás üzenete alól is kicsúszik a talaj. Akkor a még a Tízparancsolatban is logikátlan lesz, hogy miért parancsolja az Úr a hetedik nap megünneplését a hat napos teremtés utáni megpihenésre hivatkozva, ha egyébként „nem gondolta komolyan” a 6 napos teremtést. Isten okkal alkotta az embert értelemmel, és tette képessé az érvelés, a logika megértésére és a hittel kapcsolatban sem kell eldobnunk ezeket, hanem szükségünk van rájuk, hogy olyanok legyünk, mint a nemes lelkű Béreaiak, akik Pál apostol szavait megvizsgálva használták az értelmüket és kutatták az Igét (ApCsel 17,11). Jézus azt mondja a Nagy Parancsolatban, hogy „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.” Máté 22,39. Nem az mondja, hogy dobjuk félre az elménket, hanem szeressük az Urat azzal is. Igazán csak így gyönyörködünk az általa teremtett világban úgy, mint Dávid király: „Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt.” (Zsoltárok 139,14)

Csatári Nándor

CSAK EGY PERC

ALKALMAS VAGYOK?

Olvasandó: 2Mózes 4,1–17

Elhelyezkedni, s egy valóban testhez álló állást megtalálni igen nehéz. Tovább tanul vagy munkát kereső fiatalokkal beszélgetve kettős érzés alakult ki bennem: Egyrészt nagyon tudják dicsérni magukat, ha kell, - másrészt sokat küzdenek azzal a szorongással, hogy vajon alkalmasak lesznek-e az előttük álló feladatra?

Mai történetünkben Mózes majdnem elmenekült. Nem kívánt vizszatérni Egyiptomba, és a népét sem kívánta felkészíteni a szabadulásra, amikor az Úr erre kérte. Pedig nagyszerű, egy egyiptomi herceghez méltó képzést kapott, mindenféle értelembe! Mózes mégis alkalmatlan-

nak tartotta magát, mondván: Igen nehezen tudok csak beszélni!...

Aztán megtörik a jég, s áldott szabadulás munkálója és levezenylője lesz! Miért? Mert elhitte és megtapasztalta: Önmagában valóban alkalmatlan, de Istennel bármire alkalmas lehet! Mindig, mindenütt, minden szükségessé a rendelkezésére áll, ha az Örök-kevaló oldalán harcol. Ha Ő megígéri, hogy előtte jár és vele lesz, akkor a segítség mindig közel van, s a döntő pillanatban megjelenik: Jól kommunikáló bátyja személyében egy „személyi titkárra” kap ígéretet, és Isten hűségese szeretetét a szabadulás útján végig megtapasztalja!

S az ígéret neked is szól, kedves Olvasóm! „Íme, tiveletek vagyok min-

den napon a világ végezetéig” (Mt 28,20) – hangzott el fölöttem, amikor megkeresztelték, de ha ez még nem is történt volna meg, épp most olvasod Jézus szavait! Higgy neki, és az alkalmasságod forrása Ő maga lesz! (2Kor 3,5) S ugyanez igaz az örök életre is: senki nem alkalmas rá, egyetlen ember sem. - Ha viszont Jézus áldozatát beszámítja neked Isten, akkor tiéd az üdvösség! Hidd el és köszönd meg, hogy személyesen érted is meghalt, - s mennyei Atyád gyermekévé fogad! S ha már így, kegyelemből, az örök életre alkalmassá tett, az előtted álló feladatokra is azzá fog tenni! Mózes hitt ebben, és győzött...

Somogyi László

SZERETETSZOLGÁLAT

IMA-MEGHALLGATÁS

Balogh Imre vagyok, a kórházban átélt események közül egyet gondoltam leírni.

Egyik este a kórterembe behoztak egy olyan beteget, aki nem volt ura önmagának. Önmagára is veszélyt jelentett, ezért kezénél fogva lekötötték az ágyához. Állandóan kiabált, hogy hozzanak neki egy kést, hogy levágja a kezéről a hevedereket.

A nővérekkel is durván, sértőn módon hangoskodott. A betegszoba a legborzalmasabb káromkodásoktól zengett, szabadítsák meg a lekötöttségétől. Ő nem tudta, hogy a szabadulás útja egész más, és nem kés kell hozzá. Eközben a szobában mindenki ebben a botrányos helyzetben szenvedett órákon át. Én pedig elkezdtem imádkozni az Úrhoz, hogy

adjon lelki nyugalmat a szomszédos ágyon fekvőnek és bocsásson meg neki a viselkedéséért, hisz ő is Tőle kapta az életet.

Mindezek után éjjel felé emberünk fokozatosan elcsendesedett, megnyugodott. Reggelre leoldották a kötéseit is. Hála legyen és dicsőség a Mindenhatónak!

Balogh Imre

MISSZIÓS SZERVEZETEK

REPÜLŐTÉRI LELKÉSZSÉG

Lelki kikötő a légikikötőben

A magyar polgári légi közlekedés fellelője a világ nagy útkeresztezései egyike. Civilizációk találkozhelye, életfilozófiák, ideológiák interkulturális közege. Korunk útvesztő tanításainak kakofóniájában, a kápolna pusztája – benne a kereszttel – megállásra, elgondolkodásra késztet.

A légikikötőben több mint két évtizede működő házi templomba utasok, várakozók, látogatók, repülőtéri alkalmazottak térnek be, és mindazok, akik szeretnének befelé és felfelé tekinteni. Az útnak indulás előtti különös lelkiállapotban, az ég és föld

közöttiségtől való félelemben az emberben kiváltképp tudatosul létének bizonytalansága, sérülékenysége. Fogékonyabb az odafent valókra, mivel ki kell engednie kezéből élete kormánykerekeit. Tehetetlenségérzete felerősödik, múltja történéseit gyakran más összefüggésben látja, számol az elmúlás eshetőségével. Lélekben felfelé kapaszkodik, remélve, Valaki hallja, meghallgatja, érti, megtartja.

Az elmúlt években szép hagyományt teremtettek a református koncertek. Az egyházi zene, az énekmondás emberek ezreit tölti el lelki nyugalommal. Zarándok- és gyermekcsoportokat fogadunk, esketünk, keresztelünk... „Keresztelünk” repü-

lőgépet is. A repülőtér a gyülekezeti kirándulások áldott úticélja. Örömmel hívogatunk mindenkit!

A szolgálat vezetője: Dr. Krasznai Andrea

cím: Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér 2B Terminál, galériaszint (1675 Budapest, Pf.: 53.)

e-mail: dr.krasznai.andrea[kukac]jobbadni.hu

telefon: +36 30 686 7697

Forrás:

<https://misszioiszolgalat.reformatus.hu/missziois-szervezetek/repuloteri-lelkeszség/>

szerkesztő

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFI)

VAKÁCIÓS BIBLIATÁBOR

Kaptár- Ruhatár

Ez egy olyan csodálatos hét volt, amelyben móka, kacagás és Igetanulmányozás főnódott össze, így teltek idei gyerek hittáborunk napjai. A tábor során a gyerekek nem csak játszottak, kézműveskedtek, hanem közösen mélyültek el Isten Igéjében, dicsőítették az Urat énekszóval és örömmel.

A mindennapok derűje, a közös munka lelkesedése és az együtt töltött idő szeretete tette igazán emlékezetessé ezt a hetet. Hálás szívvel tekintünk arra, amit együtt élhettünk át: egy közösség, ahol hit, a nevetés és a szolgáló szeretet kéz a kézben járt.

A Bibliatáborunk hétfői napját egy vidám köszöntéssel és reggeli üdvöz-

léssel indítottuk, majd közös tornával és játékokkal melegítettünk be. Ezek alatt a gyerekek megismerkedtek egymással, a felvigyázók pedig jobban megismerhették a táborozókat.

Ezután kialakítottuk a szín csapatokat: a lila, kék, zöld, fehér és piros színben, - majd tízórai következett. A tízórai után éneklés és egy bibliai

történet Ádám és Éva bőr ruhájáról szólt. Amelybe színes méhecskék vették be a gyerekeket egy előadással.

Délután szabadfoglalkozás zajlott: a templomkertben kézműveskedés, kinti játékok sportvetélkedők, többféle kreatív tevékenység. Az uzsonna után rövid áhítattal, énekléssel és hála körrel zártuk a napot.

A keddi napon folytatódott a móka és kacagás, a reggeli torna és közösségi játékok most sem marathattak el, hiszen így a gyerekek energiával telve indíthatták napjukat. A tízórai elfogyasztásával lett csak teljes a kép - ezután a gyerekek készen álltak a napi kézműves foglalkozásokra, tanulásra.

A délelőtti éneklés után a bibliai történetünk Anna kismama ruhájáról szólt, ebbe a történetbe is a méhecskék vezették be a gyerekeket. Ezt követte a szabad foglalkozások ideje, ahol a gyerekek elengedhették fantáziájukat és kreativitásukat a vasalós színes gyöngyök formába rakásával, és betekintheztek a szabadtéri csoportos versenyek, játékokvilágába is. Elérkeztünk az ebéd időhöz, amikor pihenéssel és energia bevitellel töltöttük időnket.

A délután egy csoportos játékkal: „Egy perc és nyersz”-el kezdődött, ahol színcsoportonként versenyeztek a gyerkőcök, végül a nyertes csapat jutalomban részesült.

A szerdai napon egy csodálatos kirándulás valósulhatott meg, már a tízórai előtt elindultunk a Vizsolyi Biblia Látogatóközpontba. Körül nézhettünk a könyvesházban, a templomban és a Nyomatástörténe-

ti múzeumban. Ezután következett a Mézes Gergő Mézmúzeum, ahol bele bújhattunk a méhészek öltözékébe és testközelből nézhettük a szorgos méhek munkáját. A méhek jóvoltából létrehoztak egy relaxációs házikót, ugyanis a méhzümmögés nyugtató hatással bír az emberi agyra, persze csak biztonságos körülmények között, hogy ne attól kelljen rettegni, hogy agyon csípnék.

Csodálatos élményekkel gazdagította ez a kirándulás a napunkat és élményekkel telve érkezhettünk vissza a Böszörmény Kálvin téri tábor falai közé.

A hét következő napjaiban újra ráhangolódtunk a Bibliai történetekre, természetesen a méhecskék segítségével több Bibliai előadást és igei részt mutattunk be a gyerekeknek.

Többek között: József ruhatára, Ilés Elizeushoz kerülő palástja, Jézus ígérete: mennyei ruha stb. A tábor zárásaként a rengeteg programon kívül egy LEG-LEG szavazás is sorra került, ami magába foglalta a kincskeresés és a többi csoportos játék eredmény hirdetését.

Ezt még színesebbé tette a morzsaszedgetés, ahol a gyerekek mesélhettek a tábor alatt szerzett élményeikről és Istenhez való közelebb kerülésükről.

Hálával tele a szívem, hogy én is részt vehettem ebben a táborban, mert itt is megtapasztalhattam Isten csodálatos munkáját, mert ahol ketten hárman összegyűlnek az Ő nevében, Ő jelen van.

Szanyi Fruzsina

IFJÚSÁGI HÉTVÉGE

Isten akaratából 2025. szeptember 12-14. között közösen tölthetett egy hétvégét az ifi Füzéradványon. A szervezés nem volt probléma mentes, ugyanis az eddigi megszokott szamoskéri szálláshelyre nem tudtunk eljutni, így az étkezést magunknak kellett megoldanunk. Az Úr viszont rendkívül megáldotta az előkészületeket, nem is beszélve a „csapatépítőről”, ami az esti krumpli és hagymapucolást jelentette a másnapi ebédhez. De szerencsére lelkileg

sem maradtunk éhen, hiszen a hétvége fő célja a lelki feltöltődés volt.

Az áhítatoknak és lelkigyakorlatoknak egy közös témája az volt, hogy „csend van bennem”. A hét fő gondolatai közé tartozott az, hogy mennyire fontos a rohanó világban lecsendesedni és az Úrra koncentrálni, illetve, hogy vessük bizalmunkat az Úrba, akire minden helyzetben támaszkodhatunk, mindig gondoskodik rólunk. Szabadidőnkben - a mosogatás mellett - dicsőítettünk,

társasjátékoztunk, beszélgettünk és sétáltunk a Károlyi kastély varázslatos kertjében. A szombati napot egy közös úrvacsorával, míg a vasárnapot a helyi istentisztelet meghallgatásával zárhattuk. Egy rendkívül tartalmas, áldásokkal teli hétvégét tölthettünk együtt, amiért nem lehet eléggé hálásnak lenni!

Cselei Magdolna

BODASZŐLŐI ESEMÉNYEK

IFJÚSÁG A FÓKUSZBAN

„Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.”

(Zsoltárok könyve 103,5)

A Bodaszőlői missziós szolgálat csatlakozott a Református Egyház által a 2025. évre meghirdetett Ifjúság Szolgálatának éve tematikájához. Így terveztük meg a fiatalok számára szervezett programokat, melyek előtérbe helyezik a fiatalok életében a megtérés és megújulás erejét.

A nyár elején a Bodaszőlői ifi tagjai számára egy tanítványképző és hitmélyítő sorozatot tartottunk (Kereszt Kérdések), melynek során a fiatalokkal együtt fedeztük fel mit tanít a Biblia a hit alapvető kérdéseiről. Együtt tanulmányoztuk a bibliai történeteket, közben kötetlen beszélgetések során választ kaphattak a kérdéseikre. Közös tapasztaltuk meg, hogy Isten megújít és megerősít minket hitünkben az Ő Szentlelke által.

A nyári vakáció kezdetével az első ifjúsági program, amin részt vettek az ifisek (és néhányan még szolgáltak is egy héten keresztül), az az országos Csillagpont Ifjúsági fesztivál volt, melynek a témája ez volt: „Lélegezz fel!”. A fiatalok, akik önkéntes munkatársként vettek részt a fesztiválon megtapasztalhatták az önkéntes szolgálat örömét és áldását, gyakorolhatták a felelősségvállalást, az egymásra figyelmet és a csapatmunkát. Nagyon jó volt azt látni, ahogy fiataljaink gyakorolhatták a kölcsönös elfogadást. Volt olyan fiatal, akinek a

kiscsoportos foglalkozások és beszélgetések tetszettek a legjobban, mert ott érezte, hogy be volt fogadva a közösségbe, és itt alakultak ki mélyebb beszélgetések is az ige körül. Másokat a spontán dicsőítés érintett meg mélyebben.

A fesztivál színes programja és a bibliai tanítások gazdagságának köszönhetően egy fiatal sem tért úgy haza, hogy nem kapott volna építő tanítást és lelki megerősítést.

A fiatalok alig érkeztek haza a Csillagpontról, a következő hét elején már kezdődött is a gyerek tábor és ifjúsági hét. A gyerektáborban az ifiből voltak olyanok, akik munkatársként vettek részt a programban: Dani és Adrián ügyesen vezették a reggeli tornát, néhány lány segített a kiscsoportos foglalkozásoknál, és a böszörményi ifisek közül Magdi és Viki az Írországból érkezett fiataloknak kitartóan tolmácsoltak.

Minden nap délután ifi alkalmat tartottunk a tanoda udvarán. Játsoztunk, énekeltünk, és biznyságtételeket hallottunk. A programot közös vacsorával zártuk.

A délutáni ifi alkalmak nagyon tetszettek a fiataloknak, és talán ennek is köszönhető, hogy egyesek új barátot vagy ismerőst hoztak magukkal. A biznyságtételek néhány fiatal nagyon megszólítottak. Az ír fiatalok őszintén beszéltek olyan kihívásokról, mint pl. az, hogy az Úr hogyan segített étkezési zavarokkal küszködésükben, vagy balesetet követően önértékelési és önbecsülési problémák közepette.

Volt olyan fiatal, aki a biznyságtételek hallatán saját lelki vívódásait osztotta meg, ezért közösséggel így imádkozhattunk érte. Együtt tapasztalhattuk meg, hogy Isten milyen hatalmas, gondoskodik és megsegít, s Ő bármilyen mélységünkől ki tud emelni és helyreállítja az életünket.

Augusztusban egy újabb ifi hetet szerveztünk ezúttal az Észak Írországi Exodus missziós csapat fiataljai szolgáltak közöttünk.

A hét során volt foci, zene, színdarabtanítás, angol óra, dicsőítő tánctanítás. Ismét voltak alkalmak, ahol minden este biznyságtételeket hallhatunk, közösségi játékokat játszottunk, énekeltünk, beszélgettünk, nevettünk és megtapasztalhattuk Isten jelenlétét. A pénteki napon egy nyitott evangelizációs alkalmat tartottunk az IKSZT-ben, ahol bemutattunk mindent, amit a hét során megtanultunk, és így szolgáltunk az ír fiatalokkal együtt.

- Nagyon hálásak vagyunk, hogy az ifi alkalmakon együtt töltött idő közösség építő volt. Sokakat megszólított az Ige és a fiataloknak meghozta a kedvét arra, hogy gyakrabban tartsunk ifi közösségi alkalmakat.
- A következő időszakban a Jakab könyvét fogjuk tanulmányozni a fiatalokkal. Imádkozunk azért, hogy a nyári időszakban megtapasztalt lendület ne lankadjon meg, és hogy meg tudjuk tapasztalni Isten gazdag áldását a közös Igetanulmányozás által.

Ha Istenre figyelünk és bízunk az ígéreteiben, akkor Bodaszőlőn is megtapasztalhatják a fiatalok, milyen az Ő megújító ereje!

Veres Csaba és Lakatos Krisztián

**MAGYAR REFORMÁTUS
SZERETETSZOLGÁLAT**

FOCI ÉS MISSZIÓ

A sport kedvelői, és kimondottan azok, akik követik a foci válogatott mérkőzéseit, még mindig reménykednek abban, hogy Magyarország is kijuthat a 2026-os világbajnokságra. Nagyon sok fiatal tehetséges játékos van a válogatott csapatban, akik a Liverpoolban játszó Szoboszlai Dominik vezetésével ki kell harcolják a továbbjutást. És bár az eddig lejátszott két mérkőzésen (lapzártáig) nem volt sikeres a csapat, az egész ország továbbra is nagy reménységgel és lelkesedéssel fog szurkolni a csapat hátralévő mérkőzésein. Ez a futball láz és a sport iránti szeretet, a fiatal generációt is magával ragadja.

Bodaszőlőn is nagyon szeretnek a fiatalok focizni, és az elmúlt két nyáron lelkesedve vettek részt az általunk szervezett egy hetes foci edzőtáborokban. Idén az Észak Írországi Sloan Street gyülekezet, valamint a Kilbride gyülekezet fiataljai vezették a foci táborokat. Mindkét ír csapat képzett edzőket hozott magával és olyan fiatalokat, akik ügyesen és energikusan vezették a gyakorlatozat. De az edzés és foci mellett az Ír fiatalok lehetőséget teremtettek arra is, hogy megosszák az evangélium üzenetét, és bizonyosságot tegyenek arról, hogy Isten hogyan munkálkodik az életükben.

Az edzések során a csapatszellem, az új képességek fejlesztése és az egymásra figyelés mind olyan értékeket emeltek ki, melyek segítettek az evangéliumról és az Isten országá-

nak értékeiről való beszélgetésekben is. A rövid bibliai tanítások során a fiatalok figyelmesen hallgattak, jól együttműködtek és nyitott szívvel fogadták a rövid tanításokat, melynek fő üzenetét az volt, hogyan kövessük Jézust és a Biblia tanításait a hétköznapiakban, sőt még a foci pályán is.

A bodaszőlői gyerek- és ifjúsági missziós stratégiánknak része a sport, mert tudjuk, hogy ez az ő terepük, ezért a fiatalok egy részével ott találkozunk, ahol ők vannak, ott építünk velük kapcsolatot és ott osztjuk meg velük az evangéliumot, - legyen ez akár egy futballpálya.

A sport és kimondottan a foci egy kapcsolódó pont lehet a Bodaszőlői missziós gyülekezetben, és eszközként használható az evangélium üzenetének terjesztésében. Az 1. Korinthus 9:19-22-ben Pál apostol arról beszél, hogyan szólítsuk meg a körülöttünk levőket, hogyan tudjuk hatékonyan hirdetni az evangéliumot abban a világban, amiben élünk. A 22. versben azt olvassuk: „mindenkinek mindenné lettem, hogy mindegyiknek megmentsek néme-lyeket.” A cél az egyértelmű, és minden más eszközként szolgál a cél elérésében. Hasonlóan a futball, mint evangelizációs eszköz soha nem lehet öncélú. A cél az, hogy ez által dicsőítsük Istent, hogy embereket vezessünk a kereszthez, hogy megnyerjük őket Krisztusnak. A bodaszőlői ifjúsági munkában a futball a jó hír hirdetésének eszköze lehet, híd lehet a fiatalok és az élő igazság között, hogy

megnyerjük Krisztusnak azokat, akik szeretik a futballt.

Az idei futballedzéseknek volt egy olyan célkitűzése is, hogy felkészítsük a fiatalokat arra, hogy megmérkőzzenek a Mátészalkai Református Gyülekezet tanodás csapatával és hogy részt vehessünk a szeptemberben Hajdúhadházán szervezett HRE FIFA (egyházmegyei ifjúsági foci) bajnokságon. Nagy örömmünkre szolgált, hogy a csapat jól teljesített, megvillantak a tehetségek, és még a szenvedélyes játék közepette is, tisztességesen játszottak. A jó csapatmunkának és a lelkesedésüknek is köszönhető, hogy hazavihették a kupát és jó reménnyel versenyeznek majd a jövőben is. Hisszük, hogy az, Aki elkezdte bennük a jó munkát, az végig kíséri őket a hitük fejlődésében és növekedésében.

Dani egy a fiúk közül, aki játékosként és segítőként is részt vett az edzéseken, és most szeptemberben beiratkozott konfirmációi előkészítőre. Amikor visszatekint a nyári alkalmakra, azt mondja „jóak voltak az ír fiatalok által vezetett edzések és sok mindent tanultam tőlük. Számmomra a foci nem csupán egy sport, hanem egy igazi szenvedély, ahol jó közösségre találtam.” Azt mondja, „Tudom, hogy ha sérülés vagy bármilyen probléma ér, akkor van kihez fordulni, mert ott vannak a barátok, a család és nem utolsósorban Isten, és örülök annak, hogy elkezdhettem a konfirmációi előkészítői órákat, nagyon jók és már sokat tanultam”. „A

konfirmáció fontos számomra, mert segít elmélyülni a hitben és megtanulhatom azt, hogy milyen a keresztény gondolkodásmód.”

- Imádkozzunk, hogy a futball által további lehetőségek nyíljanak evangélium üzenetének hirdetésében, és hogy tovább épüljenek a kapcsolatok a fiatalokkal

seben, és hogy tovább épüljenek a kapcsolatok a fiatalokkal

- Imádkozzunk, hogy sok fiú és lány váljon Jézus követőjévé
- Imádkozzunk az ifjúsági bibliaóraért, hogy a fiúk is részt vegyenek az alkalmakon

- Imádkozzunk a jövő nyári ifjúsági szolgálatért és a Bodaszőlői futballcsapatokért

Veres Csaba

EGYHÁZTÖRTÉNET

IGAZ HÍVŐ, JÓ KURUC

Ráday Pál élete

1677. július 02-án született Losoncon Ráday Gáspár Pest vármegye alispánja és Libertsey Róza gyermekeként ősi, Nógrád vármegyei köznemesi családban.

Szülei nagy gondot fordítottak taníttatására. Alapfokú tanulmányait szülővárosában kezdte, majd Rahón folytatta tanulmányait. 1693-tól már Selmecbányán, 1694-ben pedig Kör-

möcbányán tanult filozófiát és teológiát.

1695-ben befejezte tanulmányait. Ekkora már kiválóan beszél latinul, németül és franciául. Joggyakorlatra későbbi apósághoz, Kajaly Pál Nógrád és Hont vármegye jegyzőjéhez került. 1698-ban Forgách Simon horvát bán mellett, mint titkár, két hadjáratban is részt vett, az ő keze alatt tanulta meg a hadakozást. 1699-ben Kajaly lemondott a vármegyei jegyzőségről, így helyét Ráday vette át.

1703. június 15-én II. Rákóczi Ferenc hazatér Lengyelországból. A keleti országrész nemessége benne látta rendi sérelmeiknek és az ország függetlenségnek megoldását. Ezt a dátumot tekintjük a Rákóczi-szabadságharc kezdetének.

Gács várában a legtöbb nemes hűségesküdt tett a fejedelemnek. Ráday Pál kezdetben nem volt erre hajlandó. Semmilyen ígéretnek és fenyegetésnek nem engedett. Végül maga a fejedelem győzte meg őt az ügy tisztaságáról. Ekkor hajlandó volt csatlakozni a kurucokhoz.

Még ebben az évben eljegyezte Kajaly Klárát. A lakodalmat azonban csak 1705-ben ülték meg, mert az ifjú ara még csak tizenhárom éves volt.

1704-től Ráday már a fejedelem belső titkára, későbbiekben pedig a fejedelmi kancellária igazgatója lesz. II. Rákóczi Ferenc többször külföldi követségbe küldi. Lengyelországban találkozik XII. Károly svéd, I. Frigyes porosz és I. Szaniszló lengyel királlyal.

1705-ben részt vesz a szécsényi országgyűlésen, mint fejedelmi előadó. Kiváló szónoki tehetségét itt is megmutatta. 1707-től az erdélyi kancellária vezetőjévé választották. Még ugyanebben az évben követségben jár Nagy Péter orosz cárnál.

1708-ban részt vesz a trencsényi csatában. 1709-10 között pedig a törököknél volt követségben. 1711-ben a szatmári békekötés idején kiáll a fejedelem mellett, ennek ellenére a békét mégis elfogadták. Hazatér, és Bécsben leteszi a hűségeskü III. Károly császárnak. 1712-ben Nógrád vármegye követe a koronázó ország-

gyűlésen. Többször érvényesítette a protestánsok szavát az uralkodóval szemben.

1713-ban megszületik fia Gedeon, 1716-ban pedig lánya, Eszter.

Az 1714-15-ös országgyűlésen, ami rendezni kívánta a protestánsok sorsát, igen tevékenyen részt vesz.

1723-ban buzgón támogatja a Pragmatica sanctiot, azaz a Habsburg-ház női ágon való örökösödését.

Élete vége felé sokat betegeskedett. Gazdálkodott és irodalmi munkásságának élt.

1733-ban halt meg Pécelen. Losoncon van eltemetve.

Ráday Pál kora legnagyobb műveltségével bíró államférfija volt. Nem csupán bürokrata vagy szónok volt, hanem komoly, bibliás hitű férfiú.

Pécelen komoly könyvtárat alakított ki, ami a későbbiekben a budapesti Ráday Könyvtár alapját képezte.

A magyar barokk irodalom kiváló művelője volt. Rengeteg imádságot és éneket szerzett, ami közül több bekerült énekeskönyvünkbe. Lelki

hódolás című imádságoskönyve nagy népszerűségnek örvendett a 18. században. Több kiadásban is megjelent. Hitét jól mintázza ismert énekének néhány sora:

*„Imádlak téged, egyedül Uramat,
Nem vetem másban én bizodalمامat;
Mikor imádlak, halld meg én szómat,
Írd be könyvedbe hódolásumat.”*
(RÉ21 223,8)

Rácz Gábor

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

„A BÖLCSEK AJKA HINTI A TUDÁST...”

Az előző évekhez hasonlóan egyházmegyei tanévkezdő pedagógus csendesnapon vett részt 2025.08.22 - én a Jó Pásztor Református Óvoda nevelőtestülete, ezúttal Hajdúhadházon.

Az 513. dicséret (Felvirradt áldott szép napunk...) első versének éneklése után, a templomban Őz Lajos esperes úr tartott áhitatot Márk 10,35-45 ígeversek alapján, majd előadások következtek. A csendesnap központi témája az volt, hogy a „bölcsek”

(Péld.15,7) milyen tudást hintenek az ajkukkal?! Bruckner László főigazgató (MRE Oktatási Szolgálat) a református oktatási rendszer értéktöbbletéről beszélt, ráirányítva a figyelmet arra, hogy a pedagógusok, mint „bölcsek” az emberség, a szakmaiság és a hit-minták magvait tudják hinteni a rájuk bízott gyermekek, fiatalok között. Szabó Elődné lelkész-vallásnár (Tatai Református Gimnázium) a generációk sajátosságaiból kiindulva mutatta be az intézményi hitéleti

szolgáltatokat. Szólt arról is, hogy milyen új lehetőségeket nyújthat a közösségformálás és a hitéleti nevelés területén az intézményi lelkipásztori szolgálat. Az előadások után a résztvevők átsétáltak a Rózsai Tivadar Református Általános Iskola épületébe, ahol megebédeltek. Köszönjük a gyülekezet szeretetteljes vendéglátását.

Szabadi Antalné
pedagógiai asszisztens

„A MINDEN KEGYELEMNEK ISTENE” – HÁLAADÁS ÉS FELKÉSZÜLÉS AZ ÚJ NEVELÉSI ÉVRE A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

„A minden kegyelemnek Istene pedig, aki az ő örök dicsőségére hívott el titeket Krisztusban, miután rövid ideig szenvedtetek, ő maga fog teljessé, erőssé, szilárdná és állhatatossá tenni.” (1.Péter 5:10)

Kedves Testvérek!

Hálás szívvel köszöntöm Önöket a 2025/2026-os nevelési év elején, amikor ismét rálépünk egy új útra, amely tele van kihívásokkal, de ugyanakkor lehetőségekkel is. A nevelési évünk vezérigéje az ígéret, Isten ígérete, amely szerint Ő maga tesz teljessé, erőssé, szilárdná és állhatatossá bennünket. Ezt az ígéretet hordozzuk a mindennapokban, miközben óvodásaink nevelésében, családjaink szolgálatában és közösségünk erősítésében végezzük feladatainkat. Vezetőtársaimmal folyamatosan figyelemmel kísérjük a jogszabályi változásokat, biztosítjuk a munkatársak naprakész tájékoztatását, és törekszünk a feladatok egyenlő elosztására. Célunk a belső tudásmegosztás erősítése, szakmai napok szervezése, pedagógus továbbképzések támogatása és az innovációs lehetőségek kihasználása.

A nyári időszak minden évben új szervezési feladatokat hoz magával, a kisgyermekellátását eleinte négy összevont óvodai csoportban oldottuk meg, majd a zárásra két csoportra csökkent a létszám. A nyári életrend kialakításánál figyelembe vettük a gyermekek életkori sajátosságait, igényeit, valamint a meleg időjárásból fakadó speciális szükségleteket. A terasz és az udvar bevonásával olyan játék- és pihenőtereket alakítottunk ki, amelyek lehetőséget adtak a szabad levegőn való tartózkodásra. Munkánkat öt közösségi szolgálatos fiatal is segítette, akik lelkesedésükkel járultak hozzá az óvodai mindennapokhoz. Ők főként a gondozási, kiszolgálási feladatokban és az udvari játékok lebonyolításában vállaltak szerepet lehetővé téve, hogy még inkább odafigyelhessünk a gyermekek egyéni szükségleteire. A tartós hőség

idején, kiemelt figyelmet fordítottunk a gyermekek komfortérzetére. A rendszeres folyadékpótlás, a vizes játékok és a párapu használata mindennapossá vált. A játék után a gyermekek langyos zuhanyzással frissülhettek fel, a déli órákban pedig a klimatizált belső terek adtak biztonságos környezetet.

Szeptember 1-től minden csoportban megkezdődött az új év, visszatértek a gyerekek a megszokott óvodai mindennapokba. A Csillag csoportba pedig a nagyok helyét a kicsik vették át, a 27 kis óvodást szeretettel várták a pedagógusok és a pedagógiai munkát segítő szakemberek különös figyelmet fordítva az elválás megkönnyítésére és a derűs, szeretetteljes óvodai légkör kialakítására. A 2025/26-os nevelési évet 130 kisgyermekkel kezdtük meg, köztük két sajátos nevelési igényű gyermekkel. Számukra integrált nevelést biztosítunk, amelyet az EGYMI szakemberei segítenek habilitációs és rehabilitációs foglalkozások keretében.

2025-ben megújult az Óvodai nevelés országos alapprogramja (ONAP), így Pedagógiai Programunkat ennek megfelelően aktualizáltuk. Az alapprogram megújított változata a gyermekek fejlődésének átfogó támogatását célozza, a nemzeti értékek, a pedagógiai és pszichológiai kutatások eredményei, valamint a gyermeki jogok figyelembevételével.

Az új előírás szerint minden

gyermek számára mindennapos mozgást kell biztosítani az óvodai napirend részeként. Ez nemcsak a szervezett testnevelést jelenti, hanem a nap folyamán többféle formában (pl. játékos mozgás, udvari tevékenység, tánc, mozgásos játékok) megvalósuló mozgásos lehetőségeket is, célja a gyermekek egészséges testi fejlődésének és mozgáskultúrájának fejlesztése. Az egyik legfontosabb változás, hogy a tanköteles korba lépés előtti évben a gyermekek számára az óvodákban naponta 45 perc fejlesztő, iskola-előkészítő tevékenységet kell biztosítani. Célja, a későbbi iskolai sikerességet segítő képességek fejlesztése (figyelem, emlékezet, finommotorika, beszéd, gondolkodás, önfegyelem stb.), ami játékos, életkornak megfelelő formában valósul meg és a gyermekek egyéni terhelhetőségéhez igazodik. A gyermekek egyéni fejlődését továbbra is rendszeresen dokumentáljuk, a jövőben pedig a KRÉTA rendszerben is rögzítjük a fejlődési jellemzőket. A tanköteles kor betöltése évében a gyermekeknél a Difer diagnosztikus mérési rendszert alkalmazzuk, amely

segíti a fejlesztés tervezését és nem a gyermekek minősítésére szolgál. Az Alapprogram hangsúlyozza továbbá, hogy a gyermek elsődleges nevelési közege a család, az óvoda ennek kiegészítő és támogató partnere. Továbbra is fontosnak tartjuk az együttműködést a szülőkkel, hiszen a közös nevelés adja a gyermek fejlődésének biztonságos alapját.

Intézményünkben idén is kiemelt figyelmet kap a pályakezdő kollégák támogatása. Dobó Tímea óvodapedagógus vállalta Szegediné Pomázi Enikő mentorálását a Szivárvány csoportba, munkájukat Monoriné Venczel Katalin pedagógiai munkát segítő szakember segíti. A folyamat során szakmai, személyes és közösségi támogatást nyújtunk, hogy gyakornok kollégánónk sikeresen felkészüljön a 2026/2027-es minősítési eljárásra. Közös munkálkodásukra Isten gazdag áldását kérjük és kívánjuk!

Az előző nevelési évben elindított teljesítményértékelési rendszer jó tapasztalatokkal gazdagította közös-

ségünket. A pedagógusok és asszisztensek a vezetőséggel együttműködve, támogató légkörben vettek részt a folyamatban. Az idei évben célunk a rendszer megszilárdítása, hogy az valóban a fejlődést, a motivációt és a szakmai minőség növelését szolgálja. Továbbra is nagy hangsúlyt fektetünk az önértékelésre, a közös gondolkodásra és a hatékony együttműködésre.

Óvodánk ötödik éve bázisintézmény a Református Pedagógiai Intézet országos hálózatában. Jó gyakorlataink megosztása mellett új módszertani megoldások kidolgozásán is munkálkodunk, amelyek a református óvodapedagógiai nevelést gazdagítják. Az idei nevelési évben az „Állatok a Bibliában” címmel készülünk jelenléti szakmai nap megrendezésével mind az öt csoportban. Hitéleti munkaközösségünk éves programját Tönkö Mónika munkaközösség vezető állította össze, amelyben nagy hangsúlyt kap a bibliai történetek korszerű és élmény-

szerű feldolgozása. Havi alkalmakra a szakirodalmi áttekintés és műhelymunkák mellett előadókat is meghívunk. Az októberi vendégük Rácz Gábor beosztott lelkipásztor volt, aki a reformációról tartott informatív és tartalmas előadást az óvodapedagógusoknak. Hála és köszönet érte, Isten áldja meg életét és további szolgálatait!

Kedves Testvérek!

Hisszük, hogy Isten áldása kíséri közösségünk munkáját ebben a nevelési évben is. Az Ő ígérete ad biztonságot: Ő maga tesz teljessé, erőssé, szilárdá és állhatatossá bennünket. Kérjük, hordozzák imádságban óvodánkat, munkatársainkat és a ránk bízott gyermekeket, hogy közösen tapasztalhassuk meg az idei nevelési évben is az Úr vezetését!

Áldáskívánással:

Dobóné Tanczig Anita
igazgató

BEOFAGADÁS A CSILLAG CSOPORTBAN

A 2025/26-os nevelési évben, 27 gyermek (2,5-3 évesek) kezdte meg az óvodai életet a Jó Pásztor Református Óvoda Csillag csoportjában. A kisgyermek és családjaik számára a református óvodába való belépés több szinten is különleges tapasztalatot jelenthet, mert sajátos értékrendet képviselünk: keresztény szellemiségben nevelünk, ahol a hit, a szeretet, az elfogadás és a

közösségépítés kiemelt szerepet kap. A szülők és gyermekek szeretetteljes, nyugodt légkörbe érkeznek, ahol mi óvodapedagógusok és a segítő munkatársak egyaránt figyelmesen, türelemmel és megértéssel fordulunk feléjük. Az új gyermek egy értékes személy, akit Isten ajándékaént fogadunk be. A közösségépítés fontos része a befogadásnak. A gyermekek játékos tevékenységeken keresztül

tanulják meg, mit jelent egymásra figyelni, segíteni, közösen örülni vagy épp vigaszt nyújtani. A reggeli áhítatok, az imádságok a belső békét, biztonságot is erősítik, amelyek különösen fontosak egy új közeghez való alkalmazkodás során. A fokozatos beszoktatás (pl. „anyás/apás beszoktatás”) pozitív tapasztalat, mert segít a gyermeknek biztonságban éreznie magát. A mindennapi kapcsolattartás

és az őszinte kommunikáció, a rendszeres információcsere segíti a szülőket és bennünket abban, hogy a gyermek érdekeit közösen képviseljük. Közös program keretében vettünk részt a szülőkkal és gyermekeikkel az őszi Hadházi erdei kiránduláson, melynek során jobban megismerhetjük egymást. Hálásak vagyunk ezért az alkalomért is, hiszen ezek támogatják a közösségépítést és elősegítik a gyermekek beilleszkedését. Nagy öröm számunkra, hogy a családok bennünket választottak. Mindezt Istené a dicsőség.

*Borsiné Nagy Magdolna
óvodapedagógus*

BEMUTATKOZIK AZ ÚJ DAJKA NÉNI

Molnár Tímea vagyok. Négy gyermekem van, a legkisebb harmadik osztályos. Én magam is nagycsaládban nőttem fel, így a gyermeki zsvivaly mindig is az életem része volt. Kisgyermekként kereszteltek, majd általános iskolásként konfirmáltam is. 2025 június 01-je óta dolgozom dajkaként a Jó Pásztor Református Óvodában. A kollégáim szeretettel fogadtak, nagyon sok szakmai segítséget kaptam tőlük, így a beilleszkedés gyorsan és hatékonyan ment. Már az első naptól kezdve a gyerekek nagy örömet okoznak számomra, a hitéleti nevelés alkalmával nagyon megható imádságokat hallok tőlük. Munkám során igyekszem arra törekedni, hogy támogatni tudjam őket és a kollégáimat.

Molnár Tímea

BEMUTATKOZIK AZ ÚJ ÓVODAPEDAGÓGUS

Kedves Olvasók! Engedjék meg, hogy egy pár mondatban bemutatkozzak. Szegediné Pomázi Enikő vagyok, a Jó Pásztor Református Óvoda Szívárvány csoportjának egyik óvodapedagógusa. 2025.06.02-án kezdtem meg munkámat ebben a csoportban. Korábban a Hajdúböszörményi Kincskereső Óvodában dolgoztam. 2024 nyarán diplomáztam a Debreceni Egyetem Gyermekevelési és Gyógypedagógiai karán, Óvodapedagógusként. Már elég korán tudtam, hogy gyerekek körében szeretném a mindennapjaimat töltöni, így szabadidőmben is velük foglalkozom. 17 éven keresztül a mazsorett csak hobbi volt számomra, mára már „munkává” vált. 2023-ban elvégeztem a mazsorett oktatói tanfolyamot, jelenleg 4 különböző korú csoportot vezetek be a mazsorett világába. Hálás vagyok, hogy ebben az óvodában dolgozhatok. Csodálatos emberek és gyerekek vesznek körbe, hatalmas örömmel és mosollyal térek be nap, mint nap ebbe a közösségbe.

Szegediné Pomázi Enikő

KÖZÖS ERDEI KIRÁNDULÁS

Óvodánkban már hagyomány, hogy ősszel mindannyian felveszük a hátizsákot és a túracipőt és erdei kirándulásra indulunk. Köszönjük ezt a lehetőséget, hiszen az intézmény biztosítja a buszt, s a legkisebbeket a szülők is elkísérhetik az első ovis kiruccanásra. Szeptember végén újra útra keltünk, s felfedeztük a Hadházi erdőt. Gyönyörködtünk a teremtett világ csodáiban, a csodálatos őszi színekben, a lehullott falevelek hangjában, felfedeztük az állatok lábnyomait, az elbújni készülő bogarakat. Érdekes játékokkal is készültünk a gyerekek számára, amelyek az erdő állatvilágát, az őszi fák szépségét is megismertették az ovisokkal, valamint sportversenyeken is összemérhették erejüket a bátor fiúk és lányok. Jó volt a természetben fülelni és felfedezni a madarak hangját, akik reméljük nem ijedtek meg tőlünk. Öröm volt számunkra, hogy a gyerekek jókedvvel, vidáman

énekeltek dicsőítő dalokat, s az óvodában, imádságban adtak hálát ezért a közös, feledhetetlen délelőttért.

*Dobó Tímea
óvodapedagógus*

MESÉK SZÁRNYÁN

2025. szeptember 30-án második alkalommal került megrendezésre a Népmese napja a Jó Pásztor Református Óvodában. Benedek Elek születésnapján a nagy mesemondóra emlékezünk, akinek gyűjteményéből örömmel válogathatunk a szebbnél szebb mesék között. Egy különleges délelőttöt szerveztünk a gyerekeknek, ahol a magyar

hagyományokra épülő mese, zene, tánc kapta a főszerepet. A program egyik legszívmelengetőbb része a szülői mesemondás volt. Több lelkes édesanya és egy édesapa vállalkozott arra, hogy felolvasson egy-egy magyar népmesét a csoportoknak. A gyerekek csillogó szemmel figyelték az ismert és új meséket – szó volt a bátor kismalacról és a farkasokról,

a kóróról és kismadárőről, a nyúl és a sündisznó versenyfutásáról, a különleges tulajdonságú aranyszőrű bárányról is. A rendezvény célja, hogy minél több kisgyerekhez eljusson az előszavas mesélés élménye. Hálásak vagyunk, amiért ebben a szülők is partnereink voltak, akik saját szabadidejükből áldoztak fel egy kicsit. Fontos feladat ez, hiszen felgyorsult

világunk vizuális meséi nem tudják pótolni az élőszavas mesélést, mely jól fejleszti a gyerekek fantáziáját, képzelőerejét, szókincsét, érzelmeit. A mesélést követően táncház várta a gyerekeket a tornateremben, melyet Borsiné Nagy Magdolna óvodapedagógus vezetett. A népi játékok, mondókát, énekek és táncok az ős köré összpontosultak. Az apró lábak lelkesen kopogtak a ritmusra, a kis kezek ütemesen tapsoltak a mondókákra, énekekre. A táncházat, Balogh Imre presbiter testvérünk tárogató bemu-

tatója zárta. A különleges magyar fúvós hangszeren ismert népdalok és egy zsoltár szólalt meg. A Népmese napja nálunk nem csak ünnep, hanem élmény- a közösség, a magyar kultúra és a képzelet ünnepe. Köszönjük a szülők és vendégünk aktív részvételét, és minden kolléga munkáját, akik hozzájárultak, hogy ez a nap ilyen emlékezetessé sikeredjen!

*Gajdánné Tóth Éva
óvodapedagógus*

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

DOLGOZÓI KIRÁNDULÁS SZARVASON

Várva várt nap volt a 2025-05-13, amikor elindulhatunk a kollégákkal egy egész napos kirándulásra Szarvasra. Mindenki részéről elmondhatom, hogy feledhetetlen volt. Első tervezett programunk a Minimagyarország élménypark megtekintése volt, ahol képzeletben bejárhattuk és megtekinthettük egy helyen a hazánkon belül és kívül eső száznál több híres történelmi építészeti remekműveket. Az interaktív technikai megoldások csak fokozták az élményeket.

Következő helyszín a Holt-Körös partján álló a történelmi Magyarország közepét jelző emlékmű volt.

Innen hajóval indultunk tovább. Az érintetlen környezet, a Holt-Körös nyugalma és gazdag élővilága hozzájárul, hogy egyedi élményekben vegyenek részt a kalandra vágyók. A hajóskapitány különleges humora, érdekes történetei, lelkes hozzáállása is egyaránt hozzájárult ahhoz, hogy emlékezetes élményekkel gazdagítsa a kirándulást. Elhagyva a hajót sétálva érkezünk meg a belvárosban messziről látható és a legrégebbi, Tessedik Sámuel lelkész kezdeményezésére megépített evangélikus templomhoz.

Templomlátogatásunk alkalmával Somogyi László tiszteletes úr rövid

előadásában új ismereteket osztott meg velünk egyháztörténetből, majd zsoltárénekléssel próbáltuk ki a nagyon szép templom akusztikáját.

Kellően elfáradva érkezünk az étterembe, ahol jó étvággyal fogyasztottuk el a nagyon finom és meleg ebédet. Minden kollégám nevében szeretném megköszönni fenntartóinknak, hogy nagy létszámban részt vehettünk ezen a szép és élménydús programokon!

*Bojti Mihályné
KJRSZSZK munkatársa*

LÉLEKEMELŐ TALÁLKOZÁS A SZABADSÁGTELEPEN – LÁTOGATÁS A NŐSZÖVETSÉGI ALKALMON

2025. május 16-án délután intézményünk, a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ egy kisebb csoportja kedves meghívásnak tett eleget: ellátogatunk a Debrecen-Szabadságtelepi Református Egyházközség Nőszövetségi alkalmára.

A szeretetteljes találkozó Nagy Gábor lelkipásztor áhítatával kezdődött, aki a 2.Korinthus 10,12–18. igei szakasz alapján hirdette az Igét. Az igehirdetés során a lelkipásztor rámutatott, hogy minden találkozás egyfajta ajánlólevél – így lehet az első benyomás, a közösen eltöltött idő is

bizonyoságtétel Isten dicsőségére. Hangsúlyozta, hogy életünket Isten dicsőítésével és hálaadással kezdhetjük, és az Ő igéje mindig új tanítással, új felismeréssel ajándékoz meg bennünket.

Különösen megerősítő gondolat volt, hogy nem tökéletességünkkel, hanem gyengeségeink őszinte vállalásával vagyunk kedvesek Isten előtt. Az igehirdető figyelmeztetett arra is, hogy nem mindegy, kihez vagy mihez mérjük magunkat: az egyetlen igaz és változhatatlan mérce maga Isten. Ahogy Jézus is mindig az Atya akaratához, az Ő „órájához” igazította önmagát, a mi életünk is akkor van a legjobb helyen, ha az Ő időzítéséhez és értékrendjéhez igazodik.

Az áhítatot követően egy rövid templomtörténeti bemutatóval is gazdagodtunk, amely betekintést engedett a gyülekezet múltjába és örökségébe.

A program ezt követően a gyülekezeti teremben folytatódott, ahol

intézményünk ellátottjai rövid irodalmi műsorral köszöntötték a megjelent nőszövetségi tagokat. A műsor után a nőszövetség vezetője mutatta be röviden a közösség szolgálatát és működését, amely méltó példája az elkötelezett, hitben megélt közösségi munkának.

A délután további részében közös kézműveskedésre, éneklésre is sor került – ismerős zsoltárok hangjai töltötték be a termet, örömet és egységet hozva a jelenlévők szívébe. A közös éneklés után szeretetvendégséggel folytatódott az alkalom: bőséges és ízletes sós, illetve édes sütemények mellett vidám, kötetlen beszélgetések zárták a délutánt.

A találkozó végén egy kis ajándékkal kedveskedtünk a nőszövetség tagjainak, és hálás szívvel köszöntük meg a szívélyes, meleg fogadtatást, amelyben részünk lehetett.

Hisszük, hogy az ilyen alkalmak nemcsak örömet adnak, hanem megerősítik a közösségek közötti kapcsolatokat, és hitünkben is építenek bennünket. Köszönjük a lehetőséget és a testvéri szeretetet!

Soli Deo Gloria

*Tóthné Kovács Erika
intézményvezető*

EGYÜTT – EGYMÁSÉRT FESZTIVÁL

„Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét.” (Galata 6,2)

Egy kedves meghívásnak tettünk eleget 2025. június 27-én. Intézményünkben két fogyatékkal élő fiatal és három munkatárs vett részt a Nyíregyházán megrendezett Együtt – Egymásért Fogyatékosokkal Élők Fesztiválján, melynek a Nyíregyházi Állatpark adott otthont.

A fogyatékosokkal élő emberek és a református szociális intézmények közösségének találkozási pontját a Református Szeretetszolgálat szervezte. Az esemény házigazdája a nyíregyházi Magdaléneum Fogyatékosok Református Ápoló, Gondozó Otthona volt. A találkozóra huszonöt intézményből mintegy 300 testvér érkezett az ország különböző pontjairól. A fesztivál legelőször 2003-ban került megrendezésre. Intézményünk első alkalommal vett részt ezen a találkozón.

A rendezvény kezdetén Nagytiszteletű Dr. Gaál Sándor esperes tartotta a nyitó áhítatot az 1Mózes 1,26 alapján, a Teremtéstörténetről beszélt. Így szólt, kedvesek vagyunk Istennek és fontosak. Ő megformált minket, saját képére teremtette, megáldotta az embert és megajándékozta min-

den jóval. Majd emlékeztetett, a megáldott azt jelenti, nem hajlandó elfelejteni rólunk.

Dr. Czibere Károly, a Református Szeretetszolgálat főigazgatója örömet fejezte ki, hogy ismét egybegyűlhettünk. Elmondta, az egyház és a Szeretetszolgálat elkötelezett abban, hogy legyen évente legalább egy ilyen nap, amikor fogyatékosok és munkatársaink találkozhatnak. Nagyon fontos esemény ez az egyháznak – hasonlóként a Bibliából Dávid és Mifibóset történetét hozta, mikor Dávid a béna rokonát a királyi asztalhoz ültette. Az egyháznak ez a feladata: a fogyatékos embereket az „asztalhoz invitálni”. Ez a fesztivál ezt szimbolizálja, együtt ülünk az asztalnál.

Pótorné Ács Ágnes, a nyíregyházi Magdaléneum intézményvezetője a Máté 25,40 igei részt olvasta fel a Bibliából, és egy nagy családként köszöntötte az egybegyűlteket.

Ezt követően a Magdaléneum néhány lakója egyházi énekekkel és verssel köszöntötte a vendégeket.

Majd elkezdődött a mindenki által várva várt fókashow, amely az

arcokra csupa mosolyt varázsolt. Az időjárás kegyes volt hozzánk, kellemes időben fedezhettük fel az Állatparkot, melyben segítségünkre volt Anna a Magdaléneum dolgozója, aki végig kalauzolt és segített bennünket a nap folyamán. A szervezők gondoskodtak arról is, hogy a csoportok kocsikázón vehessenek részt, mellyel körbe utazhattuk az egész állatkertet.

A közös nagy ebédet a Szafari étteremben fogyasztottuk el, majd folytathattuk a további felfedezést. A hatalmas állatkert minden zegét-zugát bejártuk fiataljaink nagy öröme.

Áldott nap volt, hálával mondunk köszönetet az Úrnak, a gazdag programért, a szeretetteljes légkörért és a szívélyes vendéglátásért. Öröm volt részese lenni ennek a közösségformáló napnak.

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettemlek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” (János 13,34)

*Tóthné Kovács Erika
intézményvezető*

„Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, amely nektek hirdettetett.” (I. Pét. 1,24-25.)

ELLÁTOTTAK KIRÁNDULÁSA A NYÍREGYHÁZA-SÓSTÓI MÚZEUMFALUBAN

Intézményünkben minden ellátott területről részt vettek és képviseltették magukat a 2025.07.02-án megszervezett buszos kiránduláson. A korai indulás nem okozott problémát, így a hűvösebb órákban tudtunk végig sétálni a szép múzeumfalusi területén. A fiataloknak újdonságot és megtapasztalást adott, míg az idősebbekben emlékek sokasága elevenedtek fel. Kellemesen elfáradva ültünk le a déli ételcsomag elfogyasztásához, majd ízletes és különleges fagyaltok kóstolása után indultunk haza. Köszönjük fenntartónknak a lehetőséget, hogy eltölthetünk egy tartalmas délelőttöt egy kellemes környezetben.

Bojti Mihályné
KJRSZSZK munkatárs

KENYÉRÜNNEP A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

„Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.” (1Móz 8,22)

Ebben az évben is hálát adhattunk Istennek, hogy 2025.08.14-én a hazánk születésének napját augusztus 20-át intézményünk falai között, a lakók és a nappali ellátottak részvételével megtarthattuk és az új kenyérért való hálaadást elmondhattuk. Ez az alkalom hálaadó ünnep – hálaadás az aratá-

sért, a teremtető Isten cselekedeteiért, aki ételt és italt ad, gondot visel a bűnös emberekről. A megnyitó után Rácz Gábor Nagytiszteletű Úr igehirdetése során kitért a mindennapi kenyér mély jelentésének, családon belüli szerepének, különleges jelképének betöltött szerepéről. Ehhez az kell, hogy elfogadjuk az élet kenyerét

Jézust és vele táplálkozunk, lelki energiát adva, mert Ő az a kenyér, akire nekünk igazán szükségünk van. Nélküle kihal belőlünk mindaz, ami mennyei, ami Isteni, ami a lélek megtartó ereje lehet az emberek számára.

Bojti Mihályné
a KJRSZSZK munkatársa

„És a négy lelkes állat, amely közül mindegyiknek hat-hat szárnya van, köröskörül és belül teljes szemekkel; és meg nem szűnik nappal és éjjel ezt mondani: Szent, szent, szent az ÚR, a mindenható Isten, Aki vala és Aki van és Aki eljövendő.” (Jel. 4,8.)

SZÜRETI MULATSÁG A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

„Jézus az igazi szőlőtő, aki Krisztusban marad, megmarad az igaz szeretetben!”

(János 15)

A napok óta várt időjárás enyhülése lehetővé tette, hogy a lakók a nappali ellátottak és a fiatal bentlakók közös részvételével megrendezhették a szabadban a szüreti napokat. A két nap alatt volt szőlőzúzás és szőlőpréselés is, amit

az idősekből sokan az emlékeire hagyatkozva, a fiatalok az új élmény kipróbálásának izgalmával végeztek el. A szőlőfeldolgozás legfinomabb ajándéka, hogy végre megkóstolhattuk az idei kisajtott szőlőlevet a finom mustot. A szeretetmegvendégelésen

finom kalács és vidám szüreti dalok emelték a hangulatot.

*Bojti Mihályné
a KJRSZSZ munkatársa*

SZÉPSÉGNAPOK A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ nappali ellátottak tagjai egy új program sorozatban vehettek részt. Két alkalommal is szerveztek nekünk egy kellemes délelőttöt, júliusban majd szeptemberben. Bemutatón kipróbálhattuk, hogyan kell az idős arcbőr kezelését elkezdni, majd különböző krémek, masszírozók, arcmaszk készülék használatát láthattuk. Bemutató után a velünk töltött időből kiderült, hogy egy kiváló, kedves, jóhumorú kis csapattal tölthetünk el egy fantasztikus délelőttöt. A kis közösségünk nevében mondhatom, hogy ha még lehetőség lesz rá, szívesen részt veszünk benne.

Lukácsi Imréné klubtag

KLUBNAP A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

Intézményünk fenntartója a napali ellátottak klubja részére minden év júliusában megrendezi a Klubnapot. A nagy meglepetéssel, ezt most nem az udvaron sátorban, hanem az intézmény ebédlőjében tölthettük el. A rendezvény Tóthné Kovács Erika intézményünk vezetőjének köszöntőjével kezdődött, majd ezt követően a klub tagjai irodalmi műsort adtak elő a jelenlévőknek. A meglepetés vendégek bekonferálása után fantasztikus hangulatot teremtettek a Debreceni Délibáb Néptánc-együttes tagjai, Nagy-Hevele Éva és Szabó Julianna énekesek. Nagyszerű összeállítás volt mert a dalaik, a slágerek, operettek, magyarnóták éneklésével mindenkit jókedvre derítettek. Együtt énekeltünk, táncoltunk. Nagyon jó érzés egy ilyen nap számunkra, mert kicsit ki tudunk lépni a mindennapok terheiből. Közben a klubtagok megfőzték a nagyon finom chilis babot. Ennek a napnak még az a különlegessége, hogy klubtagjaink név- és születésnapját ekkor ünnepeljük meg. Az intézmény ajándékkal is hozzájárul, hogy teljes legyen a nap öröme számukra! A bőséges ebéd,

beszélgetések, élmények remek hangulatú napot adtak mindenkinek. Reméljük a jövő évben is eljön ez a nap. Kérjük Isten segítségét egész-

ségünk megtartására. Isten gazdag áldása kísérje mindannyiunk életét!

Lukácsi Antalné klubtag

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” APCSEL.17,11C

BÁTRAN HIDD!

Róma 9,16.: *„Tehát Isten dönti el, hogy kin könyörül, és kinek ad kegyelmet! Ez a döntés pedig nem függ attól, hogy az emberek mit akarnak, vagy milyen erőfeszítéssel küzdenek, csakis Isten könyörületétől függ!” (EFO)*

1.) A reformátorok közül különösen Kálvin János (1509-1564) volt az, aki Isten teljes szabadságával szembe mert nézni, s úgy imádta Urunkat, ahogyan kevesen a történelemben: Abszolút Úrként, aki teljesen szabadon dönt, s akit senki és semmi nem befolyásol. Ebben az az érdekes és fontos számunkra, hogy mindez a reformátor hitében teljes összhangban

maradt az Isten szeretetéről vallott mély meggyőződésével! Számára abszolút igazság volt, hogy „Isten szeretet” (1Ján 4,8), s egy percig nem tételezett fel Órula rosszindulatot vagy igazságtalanságot.

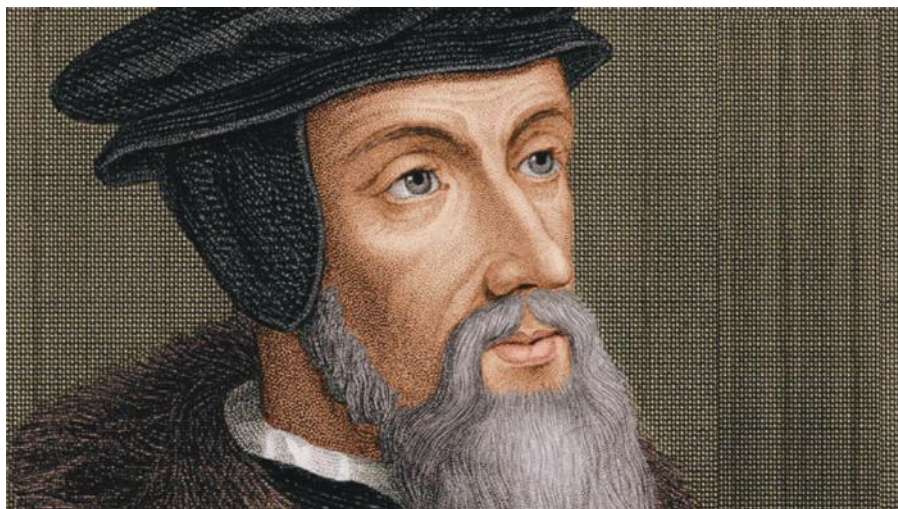
Valljuk meg, nem könnyű elfogadni, amit Pál apostol állít: az üdvösség „nem azé, aki akarja és nem is azé, aki fut utána”, hanem kizárólag azé, akinek Isten odaadja!

Fontos leszögezni itt az elején: csak az képes elfogadni Isten Igéjének ezt a kijelentését, aki valóban megalázkodott Óelőtte. Ez az üzenet ugyanis is romokba dönt minden emberi büszkeséget, minden magabizós és

önhitt gondolatot, minden reményt arra nézve, hogy a teljesítményünkkel vagy a jóságunkkal elnyerhetjük az örök életet. Bizony, itt nem kevesebből van szó, mint hogy üdvösségünkről Isten dönt egyedül, s ebben teljesen szabad: nem kíván figyelembe venni emberi érdemeket, tetteket vagy vallásos cselekedeteket.

De vajon miért nem? - Mert túlságosan is tisztában van azzal, hogy a bűneset óta egyetlen ember sem képes kiérdemelni az örök életet. Egyetlen egy sem! (Róm 3,9-18)

Most csak utalok rá, hogy Istennek éppen e szabad döntését nem volt képes elfogadni annak idején Jacobus

Arminius holland teológiai professzor, aki miatt nagy vita robbant ki a 17. század elején. Végül a hónapokon át tanácskozó, nemzetközi szintű Dordrehti Zsinat zárta le a vitát 1618-ban. Abban maradtak a zsinati küldöttek, amit az un. Kálvinizmus öt pontjában meg is fogalmaztak, hogy a bibliai kijelentésben Isten szuverenitása mindenképp fölött áll, s bármennyire is sérti ez a büszkeségünket s korlátozza szabad akaratumk lehetőségeit, mégsem mi döntünk az üdvösségünk felől. Ennek oka: semmilyen érdemünk és cselekedetünk nem képes jóvá tenni, illetve eltörölni a bűnt! (Máté 16,26., Zsid. 9,22.) Egyedül Istennek az az irgalmas döntése ad számunkra esélyt, hogy kész beszámítani nekünk az Úr Jézus bűntörő áldozatát. De ha ezt nem teszi meg, mindnyájan elkárhozunk! Ezt nevezték a dordrehti atyák a „totális elveszettség” állapotának.

Meggyőződéssel vallom, hogy a 17. századi református elődeink jól értették az Igét. De hogy ez mennyire nem valamiféle református, vagy kálvini specialitás, hadd idézzek itt egy új, protestáns biblia-fordítást, amit épp azok a testvéreink készítettek és használnak, akik különösen is hangsúlyozzák az ember döntésének jelentőségét a hitre jutás folyamatában: „Isten dönti el, hogy kin könyörül, és kinek ad kegyelmet! Ez a döntés pedig nem függ attól, hogy az emberek mit akarnak, vagy milyen erőfeszítéssel küzdenek, csakis Isten könyörületétől függ!” (Róma 9,16 EFO) S érdemes ugyanonnan elolvasni a 12. verset is: „Isten azt mondta Rebekának: „Az idősebb fiú

szolgálni fog a fiatalabbnak.” Ez a születésük előtt történt, ezért akkor még a két fiú semmi jót vagy rosszat sem tehetett. Azért történt így, hogy Isten megmutassa: választása nem attól függ, hogy az emberek mit tesznek, hanem egyedül tőle magától.”

2.) Két félreértésre, illetve téves következtetésre adhat okot ez a bibliai tanítás, amelyekre nagy erővel fel is hívják a figyelmet a mai arminianus teológusok, illetve lelkipásztorok, de egyben azok a missziói központok és csendes hetek szolgálói is, akik emberek megtérésének folyamatát közelről láthatják és szolgálatukkal befolyásolhatják. Az egyik ilyen félreértési lehetőség a felelőtlenség, a másik a csüggedés megjelenése az Istent kereső ember életében.

Ha ugyanis Isten úgy dönt az örök életünkről, hogy az ember döntésének jelentősége háttérbe szorul, akkor – mondják ők - nincs is igazi felelősség rajtunk: minden Istenen múlik. Az erre hivatkozó ember pedig már nem akar dönteni, - vagyis a megtérés felelősségét lerázza magáról. Mindebből az következik, hogy könnyelmű és felelőtlen emberek jelennek meg a gyülekezetekben.

A másik véglet szerint Isten szuverenitása csüggesztő szörnyűség az ember számára, hiszen ha Ő nem akar engem, nem dönt mellettem, akkor hiába erőlködöm, hiába próbálok az Övé lenni és üdvözülni, úgy sem fog sikerülni! (Róm 9,19)

E két félreértéssel szemben daldamaskodik Isten szuverén szeretetének megértése, amely nemhogy felelőtlenné vagy csüggedővé tenne

bennünket, hanem felszabadultan örvendező és szívből Istent magasztaló emberré formál át valamennyiünket!

Ugyanis nem az én döntésem milyensége, vagy a megtérésem mélysége garantálja az üdvösségemet, hanem Isten irgalmas szeretete. Más szavakkal: Nem az én ingatag döntésem és befolyásolható szabad akaratom, hanem az Ő szikla szilárd elhatározása, és rendíthetetlen hűsége áll az örök életem háttérben! (Róma 8,38-39., 2.Tim. 2,13.)

3.) Egy új emberi élet foganása Isten ajándéka. (Zsolt. 127,3-5.) Sok meddő család szívszorongva várja, hátha mégis sikerül, s áldott állapotba kerül a jövő édesanya. Sokan hiába várnak, de sokaknak idő múltával mégis sikerül: ajándékba kapnak egy gyermeket az Úrtól!

Ajándék tehát a megtermékenyülés, de a pontos pillanatát csak Isten ismeri. Ő dönt és Ő cselekszik, hogy egy új emberi élet elinduljon. Ő rendel ki az ember lelkét, hogy a két találkozó ivarsejtéből valóságos emberi lény legyen, olyan, aki hordozza a Teremtőjének képmását. Tudunk a DNS-be írt információkról, de titok marad az emberi lélek kirendelésének, illetve megalkotásának folyamata. Viszont a tény, tény marad: Isten adta, s adja az életet! (Ján. 1,3-4. és 14,6.)

De ez vajon felelőtlenné teszi-e a szülőket? - Semmiképpen! Hiszen ha nem tesznek meg mindent, hogy az a gyermek megfogadjon, nem fog elindulni az új élet az édesanya szíve alatt! Megvan a felelősségük, s tervezhető mindaz, ami rajtuk múlik. Dönteniük kell, hogy gyermeket szeretnének, s végig kell gondolniuk, hogy ez milyen felelősséggel jár. Készülniük kell a gyermek fogadására, s felnevelésének előkészítésére. Viszont: az életet nem ők adják, - hogy lesz-e babájuk, arról Isten dönt!

Kell-e, szabad-e csüggedniük, ha mégsem jön? Számtalan példa igazolja, hogy nem! Nemcsak a bibliai Ábrahám és Sára, hanem nagyon sokan akkor kapták meg a gyermekáldást, amikor már mindenki lemondott róla. Isten szuverén, vagyis szabadon dönt: akkor és azon könyörül meg, akin, és amikor akar! (Róm 9,15.18)

4.) Mit jelent mindez a mi lelki életünkre nézve?

Mint bizonyágtevő tudnom kell, hogy nincs hatalmamban a másik megtérítése. Nincs az a missziós stratégia, „pszichotechnika”, vagy kézrátétel, amivel rá lehetne bírni valakit a valódi megtérésre. Mindezek kezdeményezője és elindítója Isten irgalmas szeretete. Hiába erőltetem, hogy döntsön végre az a másik is Jézus Krisztus mellett, - ha az Atya nem vonzza őt a Fiúhoz, akkor minden erőlködésem hiábavaló. Jézus mondta: „Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem.” (Ján. 6,44.)

Ugyanakkor mindent meg kell tennem, hogy az Atya vonzása elérje az illető szívét! Nekem kell imádságban hordoznom hűségesen, s nekem kell lehetőségeket előkészítenem, illetve biztosítanom ahhoz, hogy találkozhasson az evangéliummal. S a legdöntőbb, hogy hinnem kell, amit Isten Igéje tanít: „A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.” (Róm. 10,17) Elhihetem, sőt hinnem kell, hogy Isten ma is „Igéje és Szentlelke által magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe”. (HK. 54.) Elhihetem, sőt hinnem kell ezt! Ez az én felelősségem, ha már az Úr vagyok. De mindig meg kell maradnom abban az alázatos tudatban, hogy a másik szívét egyedül Isten áldott Lelke képes bűnbánatra és arra segíteni, hogy befogadja Jézust, mint személyes Megváltóját. (Ján. 1,12., Jel 3,20.) Ahogy egy jó anya készül az anyaságra, úgy nekem is meg kell tennem mindent a másik újjászületése érdekében, de közben könyörögve kell kiáltanom a segítségért: Uram, irgalmazz neki, s vedd körül a Te áldott Lelkessel! (Ján. 16,7-11.)

Aki pedig a megtérés előtt áll, az ne csüggedjen egy percre sem! Ha egy baba világra akar jönni, akkor az meg is történik. A fogadás Isten csodája, de a születést - az orvostudomány szerint - maga a baba kezdeményezi az anya méhében.

Senki ne féljen attól, hogy ha meg akar térni, akkor nem fogja tudni megtenni. Senki ne aggódjon azon, hogy ha üdvözülni szeretne, akkor kívül marad a mennyek országán!

Valljuk Pál apostollal együtt, hogy a vágy megfogadása Isten ajándéka, de aki lelki magzatként „mocarogni” kezd, vagyis jelét adja, hogy vágyik a megszületésre, annak minden esélye megvan, hogy hamarosan világra jöjjön, azaz újonnan szülessen lelki értelemben! (Ján. 3,5-7.)

Senki nem lesz az utolsó ítélet napján, aki majd ezt mondhatja: Uram, én nagyon akartam megtérni, de Te nem engedted! - Az igazság az, hogy a bűneset óta senki nem akar a bűneivel szembenézni és valódi bűnbánatot tartani. Minden emberre igaz, amit az apostol leír: „Nincsen igaz ember egy sem, nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem.” (Róm. 3,10-13.) - És mégis: tele lesz a menny! Ezt jelenti ki számunkra a Róma 8,30., amikor bemutatja Urunk nagy terveit, amelyek átölelik a múltat, a jelen és a jövőt: „Akiket elhívtott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.”

5.) Összefoglalva tehát: El lehet és el kell hinni, amit az Ige ír! Ha egy emberben a legkisebb vágy felébred arra nézve, hogy rendezze a kapcsolatát Istennel, elnyerje bűnei bocsánatát és az örök életet, akkor azt teljes bizonyossággal bátorítsuk: Fordulj az Úr Jézus Krisztushoz, mondd el neki mindent egészen őszintén, s te is átéled, amit ígért: „Aki énhozzám jön, azt én semmiképpen ki nem vetem!” (Ján. 6,37.) Egy percig ne gondolkodj azon, hogy vajon ki vagy-e választva, mert az Atya vonzó szeretete, amely benned már munkálkodik, minden bizonyítéknál többet ér. (Fil. 1,6.) Tedd, amit mondd: valld meg a bűneidet, dönts Jézus mellett, s hálából a bűnbocsánatért, szánd oda egész életedet! Olvasd az Igét, és kérj abból bizonyosságot, hogy Isten elfogadott téged!

De vajon nincsenek-e kizáró okok az előéletedben? - Hogyan lehetnének, amikor Isten már akkor döntött felőled, amikor még semmit sem tudtál cselekedni, de már benned volt az elbukott Ádámtól örökölt, mindenféle bűnre hajlamos természet?! (HK.

60.)

S vajon van-e felelősséged azért, amit életed folyamán elkövettél vagy elmulasztottál? Feltétlenül! Hiszen Isten nem ok nélkül áldozta fel érted a Fiát: az Ő megváltó halála, szörnyű kínszenvedése a legnagyobb bizonyíték arra, milyen ocsmányak a bűneid a szent Isten szemében! De elhiheted és hidd is el: Jézus kisenvedett valamennyiért! Harcolj ellenük és kövesd Megváltód tanítását!

Kedves templomba járó Testvéreim! A Szentírás szerint nem az a kérdés, hogy ki döntött már Jézus Krisztus mellett és ki nem. Az a kérdés, hogy ki hisz Isten döntésében! Abban, hogy saját bűnének zsoldja, azaz teljesen jogos következménye a kárhozat, és abban, hogy az üdvösséget Isten kizárólag kegyelemből adja! „Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róm. 6,23.)

Mi következik mindebből? Az, hogy Isten szuverenitása minden emberi dicsekvést kizár: ha már az Övé vagy, csak a legnagyobb alázattal beszélhetsz arról, hogy irgalmából rád gondolt és elfogadott téged, és soha nem a magadéval, hanem kizárólag Jézus Krisztus tetteivel dicsekedhetsz. A másik emberre pedig teljes reménnyel és szeretettel nézel, s hirdeted neki a megtérés evangéliumát újra és újra. (Ján. 3,16., Máté 28,18-20.) Ne feledd: neki is épp annyi az esélye az üdvösségre, mint amennyi neked volt! Ez az esély pedig nem kevesebb, mint Isten irgalmas szeretete! (Róma 9,16 EFO)

Somogyi László

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

ISTEN SZÓL, BÖSZÖRMÉNY SZÍVÉBEN/HEZ IS!

Anyár első napjai izgalmas lendületet hozott az egyházközségünk és egész városunk hitéletében. Ugyanis június 2-7. között megrendezésre került egy evangelizációs hét, melynek a Sillye Gábor Művelődési Központ, Bársony András terme adott otthont.

Az esemény helyszínének választása azzal a tudatos döntéssel magyarázható, hogy azok számára is közvetlenebbé hozzuk Isten jelenlétét, akik esetleg a templomi környezettől elzárkóznak, idegenkednek még. Viszont itt, a belváros szívében – ahol általában a település összes rendezvénye zajlik – mindenféle egyházi előítéllettől mentesen, csupán Isten iránti félszeg kíváncsisággal a szívekben, bárki helyet foglalhat.

Ehhez az alkalomhoz az Úr kirendelte számunkra a legalkalmasabb előadót, Kádár László személyében. Ő a WOL Élet Szava Magyarország Alapítvány igazgatója. A szervezet egy felekezeti protestáns misszióként működik, melynek küldetése, hogy hazánk és a világ fiataljai hallják Krisztus üzenetét, kövessék és hirdessék Őt. Az evangélium átadása nyári táborokon és egy nemzetközi bibliaiskola keretein belül valósul meg, évente több mint 1000 fiatal részvételével Tóalmáson, az Andrassy Kastélyban. László testvérünk, bár nem egy felszentelt lelkipásztor, ez semmit nem vesz el hitelességéből.

Az alapítvány vezetése mellett a Nagykátai Református Gyülekezet presbitereként szolgál, a bibliaiskola vezető állandó tanára, valamint a Dallas Teológiai Szeminárium (USA) doktorandusza, ahol az ifjúsági evangélisták képzése a szakterülete.

Ilyen tapasztalattal a háta mögött nem meglepő, hogy milyen struktúrált, egymásra fokozatosan építkező előadássorozattal készült erre a hat napra. Olyan közelív és befogadhatóvá tette Isten szavát a hitüket még bontogatók számára, hogy szinte tapintható volt. Ugyanakkor a világmindenség és a lelkünk apró részleteinek megvilágításával azokra is tudott építően hatni, akik már évek óta ismerik és követik az Urat. Mindezt a lelkes előadásmódja, személyes bizonyosságai és derűs mosolya tette abszolút hitelessé, ami tagadhatatlanul tükrözte a Szentlélek állandó jelenlétét az életében.

Az evangelizáció kulcs mondata: Isten ma is szól! Meghalljuk-e a mindennapjainkban? Észreveszed-e a teremtett világban? (Zsoltár 19,2-5) Előadónk látványos és megdöbbentő képekkel/videókkal szemléltette azt a csodálatos és felfoghatatlan tervezettségét, ami az univerzum bolygóinak mozgásán át, a legkisebb sejt működéséig fellelhető. Mindez a mérnöki precizitás a mindenható Isten keze nyoma, tele szépséggel, renddel és kreativitással. Hogyan is szólhatna nyilvánvalóbban a létezés felől, mint magán az alkotásán, a megteremtett világegyetemen keresztül. Ő VAN, LÉTEZIK, és ahogy a mindenség fogaskerekeit állandó irányítása alatt tartja, éppúgy a mi emberi életünkre is gondja van. Még hozzá nem másért, mint SZERETETBŐL! Azért szól és üzen a természet minden szegletéből, mert SZERET, rólunk is gondoskodik és nem közönyös számára, hogy hogyan éljük az életünket. Ezért létfontosságú, hogy tudomásul vegyük az Ő létezését és meghalljuk Őt.

Ehhez kaptunk egy különleges ajándékot, ami csak nekünk, embe-

reknek adatott meg, a lelkiismeretünket. (Példabeszédek 20,27) Ez az Úrtól kapott mécses egyedülálló módon képes elénk tárni, ha az isteni képmásunkon csorbát ejtünk, ha felbomlik az egyensúly és az Isten békessége nem tud átszűrődni rajtunk egy rossz gondolat, cselekedet vagy éppen mulasztás miatt. A bűntudat mardossa nem csak a lelkünket, de a testünket is, hatalmába kerít a szégyenérzet, az állandó nyugtalanság és bár próbáljuk kifogásokkal elnyomni ezt az érzést, de Isten keze nyoma ott van a lelkünkön is és SZÓL. Az Ő jósága és szeretete jele a lelkiismeretünk, amit azért kaptunk, hogy helyreállhasson az isteni képmás és a bűntudatot kövesse a bűnbánat, azaz a bocsánatkérés. Minden bűnünk, haragunk, függőségünk, bosszúvágyunk lehető a kereszttel, mert Krisztusban már ott a megbocsátás, ami képes tisztára mosni minden bemocskolt lelkiismeretet.

Ahogy gondja van arra, hogy megbocsássa minden bűnünket, úgy az életünk összes területén körülvesz gondviselésével. (Máté 6,25-34) Az állandó bizonytalanság, aggodalmak, félelmek mindig is meghatározták az emberiség életét: anyagi megélhetés, egészségi állapot, személyes biztonság, politikai helyzet és még sorolhatnánk mennyi területen. Nehezen tudatosul bennünk, hogy az univerzum alkotója fenntartó is egyben és ahogy nap mint nap eteti az ég madarait és öltözteti a mezei virágokat, úgy a mi fejünkről sem eshet le egyetlen hajszál sem az Ő tudta nélkül. Minden az Ő tervét képezi: a születésünk és a halálunk órája, a találkozásaink, a barátságaink, a munkahelyeink, minden a „véletlenek” Ura, a gondviselő Isten időzítése szerint valósul meg. Bár látja a világ romlottságát is, az emberi önzőség és gonoszság következményeit, nem feltétlen a mi megítélésünk szerint cselekszik, mivel az Ő útjai magasabbak a mieinknél, a döntései olykor érthetetlenek lehetnek a mi korlátozott látószögünk számára. Ez

a hatalmas és szerető Isten hallja az imáinkat, ismeri a szükségleteinket és gondviselése által szól hozzánk. Irántunk való szeretete Jézus Krisztusban csúcsozott ki, aki mellett, hogy életét adta az egész emberiség bűneiért, feltámadásával biztosította a benne hívókat az örök élet felől. Ha gyötör minket a halálfélelem vagy nem látjuk a célt és értelmét a földi létünknek, csak bízunk az életünket Krisztusra.

Ő megtanítja nekünk hogyan kell az Istent és az embertársainkat szeretni. Tudunk-e erre a tanításra koncentrálni a mai felgyorsult, online platformokon töltött életünkben? Hol hallhatjuk meg hogyan kell szeretni és mi az Isten igazsága? A válasz: egy több ezer éves könyv lapjaiban van, ami személyesen Istentől ihletett. (2.Timótheus 3,14-17) A Biblia egy rendkívüli alkotás, mely évszázadokon keresztül íródott 40 szerző tollából és mégis, tartalmilag egységes és valamilyen formában minden könyve Jézusra mutat rá. Ez a könyv a legigazabb életvezetési tanácsadó. Tanításával formálja a gondolatainkat, szembesít a hibáinkkal, parancsolatai és nevelése krisztusibbá formálja a cselekedeteket és a jellemet. Tanít, jobbít, fedd, mert szeret. Csak szánjunk elegendő időt a tanulmányozására, mert amivel átítatjuk az elménket és a szívünket, szorult helyzetekben az fog belőlünk kifolyni is. És nagyon nem mindegy, hogy az egy ima vagy egy káromkodás lesz, esetleg hálaadás helyett irigység, vagy megbocsátás híján harag. Isten ígéje, Jézus szava viszont megtisztít a bűntől. Mert nem elég a jó cselekedet, sem a templomi liturgiák és hagyományok követése,

de még önmagában az Istenhit sem. Az üdvösségünk forrása, a Szentírás főszereplőjének, Jézus Krisztusnak a megismerése.

Isten Jézus Krisztusban szól hozzánk. Ő nem csak egy szócső, Ő maga az Isten, aki korlátok közé szorította magát térben és időben földi élete idejére, hogy emberré legyen értünk. (Zsidók 1,1-4) A szentháromság második személye, a Fiú kettős természetű, egyszerre Isten és ember is. Amit Isten ki akart magáról jelteni a számunkra, azt Jézusban tette meg. Élete maga volt a jóság: irgalmas, alázatos, hosszútűrő, bölcs, kegyelmes, türelmes, szolgálatkész és végtelenül szerető! Ilyen a mi Istenünk.

Jézus jellemvonásai és cselekedetei követendő példává válik az őhöz közeledőknek. A tanítványok testközből hallgathatták az Isten fiának tanításait és még így sem volt könnyű dolguk a keresztyénség terjesztésében. Mi adott nekik ehhez erőt, bátorságot és kitartást? A szentháromság harmadik személye, a Szentlélek, akit maga Jézus árasztott ki rájuk, miután az Atyához költözött. (1Korinthus 2, 11-12) Ez az a Szentlélek, aki ott lebegett a vizek felett a teremelés előtti pillanatokban és ugyanez a Lélek szállt Jézusra is a Jordán vizében, minekután megkezdte a tanítást és csodás gyógyításait. De a Szentlélek nem csupán egy különleges erőforrás, hanem valós isteni személy is egyben. Ő vigasztaló, megszorítható, közbenjáró, tehát nem csak egy energia. Keresztyénnek lenni sosem volt könnyű, ahogy ma sem az. Leszámolni a bűnnel, bocsánatot kérni vagy megvallani másoknak a hitünket küzdelmes dolog, amiben mindig lesznek bukások. De megté-

résünkkel a Szentlélek folyamatosan munkálkodni fog bennünk és mint Isten pecsétje, örökké rajtunk marad. Megmagyarázhatatlan változásokat hozhat az életünkbe, még a hit ajándékát is Tőle kapjuk. Leleplezi bennünk a bűnt és képessé tesz arra, hogy megértsük az Isten üzenetét az igéből. Olyan lelki gyümölcsöket kaphatunk, ami átformálja az egész jellemünket. (Galata 5,22) Isten szól a Szentlelke által akkor is, mikor felébred bennünk a szolgálatra való vágy, ami lehet akár zenei dicsőítés, tanítás, pásztorolás, lelkigondozás, adakozás stb.

A Lélek vezetésével élni annyit tesz, hogy nap mint nap dicsőítjük az Istent, gondolatainkban is keressük a Vele való kapcsolódást, hálaadással vagyunk gondviseléséért, bocsánatkéréssel megvalljuk bűneinket és törekszünk az ige útmutatását követni.

Így szólt hozzánk hat különböző módon az Úr Pünkösöd küszöbén, Kádár László testvér felejtethetetlen tolmácsolásában. Hiszem, hogy ennek az előadássorozatnak komoly ereje volt a Szentlélek által minden jelenlévő életében. Bátorítom mindazokat, akik ezt személyesen nem hallhatták, de most mégis megszólalt bennük „valami”, nyissák meg a gyülekezet honlapján a felvételeket. (www.hbrefkalvinter.hu/igehirdetese) Az alkalmakra zenés dicsőítéssel hangolódunk rá, gyülekezeti tagok és baptista ifisek vezetésével. Az evangelizáció utolsó napját szeretetvendégséggel zártuk. Hála és köszönet mindenki szolgálatáért. Válgék Isten országának építésére!

Kovács Bernadett

KÖZÖSSÉGBEN ISTENNEL ÉS EGYMÁSSAL A NYÁRI GYÜLEKEZETI TÁBORBAN

„Megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket...”

(János 8.32)

Bár sok éve tartunk nyaranta gyülekezeti tábor, eddig még nem jártunk Mályiban, a Mécses Református Központban. Az idén gyülekezetünkben 60 fő itt vett részt többgenerációs családi táborban július elseje és hatodika között.

A nap minden szakában igyekeztünk kapcsolatban lenni az Úrral, ezért reggeli imaközösségben adtunk hálát a megtapasztalt örömekért, illetve kértük el az adott naphoz szükséges erőt és bölcsességet. Akinek volt hozzá kedve, reggeli előtt egy kis frissítő tornán is részt vehetett Siposné Juhász Irmuska jóvoltából.

Táborunk vezérfonala az alcímben kiemelt íge volt. Somogyi László lelkipásztor a délelőtti áhítatokban arra irányította rá a figyelmünket, hogy ismerjük meg az igazságot Isten szeretetéről. Lássuk meg, hogy mi mindenre kaptunk szabadságot Istentől: szabad szeretnünk az embertársainkat, szabadok vagyunk az alkotásra és a misszióra. Nincs viszont szabadságunk a megváltásra, nincs önmegváltás. Jézus Krisztus váltott meg bennünket kereszthalálával.

A közös igei alkalmak után 5 korcsoportban folytattuk az együttléteket. A gyerekek játékos, kreatív foglalkozásokon vettek részt. Az ifisek és a felnőttek beszélgettek tovább az ígéről, személyes életünkben megtapasztalt szabadításokról. Külön köszönjük Tóth Béla testvérünk bi-

zonyságtételét a csoportokban. Áldott alkalmak voltak ezek is, hisz az őszinte, mély beszélgetések során nemcsak épülhettünk egymás hite által, hanem egymást is jobban megismertük. Esténként az igei üzenet a személyes biztonyságtételek során újra megszólalt. Hallhattuk Tárnok Tibor debreceni lelkipásztor, Veres Ilona misszionárius és Csátriné Szabó Zsuzsanna gyülekezeti tagunk vallomását Isten szabadításáról és vezetéséről életünkben. A biztonyságtételek után lehetőség nyílt kétszer filmnézésre. Ezek témája is hitmélyítő tartalommal bírt. (A lélekkovács, Szerelempróba).

Nagy élményt nyújtott az Őrálló zenekar dicsőítő műsora szombaton délután. Hálásak voltunk azért, hogy nemcsak lélekre hatóan énekeltek, de egyik tagjuk biztonyságot is tett arról, hogyan munkálkodik Isten az életében.

Szombaton, az utolsó este egy jelképes tábortűz mellett morzsaszedegetésre került sor. Mindenki felolvasta a kapott ígét, és elmondhatta, hogy milyen lelki táplálékot kapott a hét során. A tábor záró napján, vasárnap délelőtt a szép, új, mezőnyéki református templomban hallgattuk meg az ígehirdetést.

Délutánonként a kedvező időjárásnak köszönhetően fürödni és kirándulni is tudtunk. A faragott szobrairól híres faluban, Kisgyőrben

jártunk. Itt a helyi lelkipásztor humorral fűszerezve mutatta be a falu és a gyülekezet életét. Megnéztük az ökumenikus bethlehemest és a különleges golgotát is.

Hálásak vagyunk azért is, hogy a bodai gyülekezettrészből is érkeztek tagok, így velük is erősödik a kapcsolatunk. Köszönjük a programok megvalósításában szolgáló testvérek munkáját, a Mécses Központ dolgozóinak az ellátásunkat. Minden ajándékért, a jó időért, a szép természeti környezetért, a baráti beszélgetésekért, lelki épülésért Istennek adunk hálát.

„Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék és egyre többen adjanak hálát Isten dicsőségére.” (2Kor. 4:15).

Mezőné Szabad Erzsébet

ORGONAHANGVERSENY-ISTEN DICSŐSÉGÉRE

„...milyen gyönyörű a szép dicséret”
(Zsolt.147,1/a)

„Ősz húrja zsong...”
(Paul Verlaine: Őszi dal)

Esorok jutottak az eszembe a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem záróhangversenyén, amit 2025. szeptember 3-án rendeztek Hajdúböszörményben, a Kálvin téri Református templomban.

Ezen a nyári este orgonasípok hangjai zengtek az ÚR dicsőségére és a szép számmal megjelent hallgatóság öröme. A hangverseny elején Somogyi László vezető lelkipásztor köszöntötte a jelenlévőket, és elmondta, hogy milyen csodálatos ajándék a zene, mely lehet egy fohász is. Isten kezében mi is egy hangszer vagyunk. A földi életünk és létünk, bevezetés az örökéletre. Ezért fontos a hitre jutás, a megtérés. Zene a Mennyben is lesz, amivel Istent dicsőítjük a mennyi karban. Ezen az

estén ebből a dicsőítésből kaphatunk ízelítőt.

„Dicsérséjétek az Urat, ti földiek.”
(Zsolt.148,7/a).

Dr. Szabó Balázs orgonaművész, egyetemi professzor ismertette a zeneműveket és az előadókat, zeneszerzőket. Megemlítette még, hogy hozzáértő kezek szólaltatják meg ezt a fenséges hangszert, kiknek tehetségét a tanáraik- Pálúr János, dr. Ruppert István, dr. Méhes Balázs-segítették kibontakoztatni.

Elsőként Gustav Adolf négykezesre írott díjnyertes műve hangzott el d-moll szonátaként, Szentkúti Anna és Keen Bence előadásában. A zene olyan, mint a folyó, szétárad bennünk, a csüggedésből elvezet az öröm felé, az Istenben való bizalom által. Következett Goedicke: Esz-dúr Prelúdium és Fuga, amit Gorni Míra mutatott be. A zene hangulata megérinti az ember lelkét, jó befogadni, elmélyülni, ami által közelebb kerülünk a Teremtő és Megváltó Isten-

hez. Ezt követte Viking Tíbor: Improvizáció Hymnus fölött című darabja, amit Őri Gergely adott elő. Nemzeti imádságunk dallamai foglalták keretbe a zeneművet. Megfogalmazódott bennem, hogy nagyon áldd meg Urunk a becsületes és hívő embert, benne a magyart is. A zene hullámaiban feljöttek a gondolatok a „balsorsról és a víg esztendőről” egyaránt. A következő darab Johannes Brahms: Ó Isten, Te kegyes Isten című műve volt, melyet Oszaczki László előadásában hallgattunk. Az emlékezés, a gyász hatása nyomon követhető a zeneműben, az érzelmek, a fájdalom dominálnak.

„...s ont monoton bút konokon és fájón” (Verlaine), hogy a költőt idézzem ismét, felsejlik a Menny fénye, a hit, remény, szeretet, s mint a csendes tenger, megnyugvást hozhat a hallgatóság számára.

Ezt követően Gergely Anna orgonajátékában gyönyörködhattunk, amely a harangzúgást utánozhatta.

Az áhítat megérinti az ember szívét, lecsendesedünk, szeretnénk az emelkedett hangulatot megőrizni. Majd elmerülhettünk a természet hangjaiban Olivier: Pünkösdi Mise című műve által, melyet Simon Tibor adott elő. A szerző ornitológus volt, műveiben hangsúlyt kap az Isten-ember-természet kapcsolata. Mintha az erdőben jártunk volna, ahol behallgattunk a madarak párbeszédébe, melyet a feltörő forrás töltött el lendülettel. A hangverseny zárásaként Charles-Marie Widor: Toccata zeneműve csendült fel Csutorás Karolina előadásában. Művét dinamika és harmónia jellemzi, olyan, mint a

patak csobogása, amely később szétterül egy széles folyamban.

Befejezésül a lelkipásztor megköszönte a fellépőknek a magas színvonalú hangversenyt, hogy ezzel itt a templomban mennyei előízt kaphattunk Isten hatalmas dicsőségéből. Ezen az estén erővel és békességgel töltődhattunk fel. A zene egy folyamatot indít el, ahol ráhangolódhattunk Isten jelenlétére. Élő víz a léleknek.

„Dicsérik Őt az egek egei, még a vízek is ott fönnt az égben.” (Zsolt.148,4.)

Makainé Katonka Erzsébet

EGYHÁZMEGYEI PRESBITERI TALÁLKOZÓ PÜSPÖKLADÁNYBAN

Az idei második presbiteri találkozóra szeptember 7-én délután került sor, amelyen gyülekezetünkben 9 presbiter és a vezető lelkipásztorunk, Somogyi László vett részt.

A püspökladányiak szeretetvendégséggel fogadtak bennünket az alkalom előtt. Majd a gyülekezet lelkipásztora, Pella Pál és a főgondnok köszöntött bennünket.

Őz Lajos esperes úr nyitó áhítatában Pál apostol Filippiekhez írott leveléből idézett (3. rész). Kifejtette, hogy emberi természetünk szerint megvan bennünk az az indulat, hogy

tökéletességre törekedjünk. Így arra is képesek vagyunk, hogy az Úr útján tökéletesen járjunk. Erre nagy szükség van a Református Egyházban, hisz fogy a lélekszámunk. Viszont csak egyetlenegy tökéletes ember létezett a Földön, Jézus Krisztus, aki életét adta azért, hogy mennyei polgárjogunk legyen.

Ezt követően Kocsis Áron hajdúnánási lelkipásztor a Bibliában található jelek értelmezéséről adott elő. Kifejtette, hogy az égitesteknek, a Napnak, a Holdnak és a csillagoknak fontos szerepe van az idő meghatározásában. Beszélt a Bibliában említett

holdfogyatkozás és napfogyatkozás jelentéseiről, betlehemi csillag lehetséges magyarázatairól. Majd az utolsó ítélet kozmikus jeleiről szólt. Végül hangsúlyozta, hogy kellenek a jelek. Ezek figyelmeztetnek bennünket Isten üzenetére. Előadásának vezérigéje is erre vonatkozott:

Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka. (1 Mózes 8;22)

Mezőné Szabad Erzsébet

HÁLA - HÁLAADÁS

2025. szeptember 20-án került sor az „egykori ifsek” találkozójára. Már több mint 5 évtizede, hogy Sükös Pál és felesége Juliska néni felkarolták az akkoriban konfirmált fiatalok lelki útja terelését, újjászületésük ügyét. Azóta is rendszeresen tartjuk a református egyházzal a kapcsolatunkat és időnként szervezünk ilyen találkozókat. Most itt, Hajdúböszörményben került sor a közösség találkozójára.

A Mindenható Úr segítségével kaptunk erőt és minden megadatott a készüléshez, /igyekezet, minden esemény lebonyolítása/. De. 10-től gyülekeztek a messzebbre elkerült és

a helybeli testvérek is. Kis beszélgetés, egymás örömteli köszöntése stb. után beültünk a szobába. Huszonheten gyűltünk össze.

A megnyitót Péter Mária Gabriella lelkipásztor és diakónia tanárnő tartotta, a Kolossé levél 4. részéből. Hangsúlyt kapott a kitartó imádkozás, éberség, hálás szív. /4,2./ A börtönbe lévő Pálnak hogy adott lehetőséget az Úr az Ige hirdetésére.

Őszinte és meghitt szívvel adtuk tudtul és örömmel osztottuk meg egymás között az elmúlt időkben megélt Igéket, személye bizonygatóteteleinket. Az elhangzottból láttuk meg a mi Urunk milyen személyre

szóló utakon, olykor ösvényeken vezetett gyermekeit. Ő ad minden eseményhez bölcsességet, leleményességet, erőt és ötleteket.

Értessültünk a Kárpátaljaért működő missziós tevékenység csodáiról. Számomra egyértelmű, hogy az ott élő testvérekért elsődlegesen imádkozzam. Most tudtunk adakozni is e célra.

Vannak testvérek, akik most családtagjaikért kitartóan imádkoznak, mások a szolgálat: Igehirdetés, bizonyágtétel területén munkálkodnak.

Néhány testvér nyugdíjas koruk elenére vállalják a további szolgálatot.

Itt, Hajdúböszörményben van a Kálvineum épülete, amit Baltazár Dezső püspökúr és más református előjáróink építtettek a szegény, de tehetséges diákok kollégiumi elhelyezése céljából. Ez a nagy épület ma kihasználatlanul áll, s állagában is látható a gazdátlanlanság nyoma. Mi imádkozunk, hogy kapjon jó célt és rendeltetést ezen épület.

A találkozón ebédszünet is volt és szeretet-vendégséget rendeztünk. A toroskápósza és a sok-sok finom sü-

temény is hirdette bőségesen a hálás szívű adakozók szeretet-közösségét.

Az 1Thesz 3. részben olvassuk: „Timótheus örömmel számolt be arról, hogy hitben- és szeretetben éltek.” (6.v.) „Szinte Újjá éledünk, amikor halljuk, hogy milyen szilárdan megálltok az Úrban.” (8.v.)

Utólag leírhatjuk ezen sorokat. Egymás hite által épített bennünket is az Úr Jézus Krisztus. Hálás a szívünk, hogy a „nehéz” időkben elkezdődött ifjúsági szolgálat nem volt

eredménytelen, sőt több teológus-hallgató került ki az ifisek közül és mi többiek is végig megtapasztaltuk: az Úr Jézus megtartó kegyelmét.

Azzal a biztatással váltunk el: „Imádkozzunk, hogy az Úr erősítsen meg benneteket az Isten-szeretet egymás- és mindenki más iránt is.” 1Thesz. 3,12

Dienesné Erzsébet

NÉLKÜLE

Oly üres és céltalan-
tátongva sír a világegyetem,
parányi álmos atom
vak könnyet hullat kemény oltáron.
A semmiben nincs oltalom,
vihar tombol hegyeken, vizeken,
a romlandóból nem lesz végtelen,
a ragyogás is hasztalan.
Isten nélkül minden valóságtalan.

Makainé Katonka Erzsébet

**„Ó, Urunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön,
az égen is megmutattad fenségedet!” (Zsoltárok 8,2.)**

TEREMTÉSTÖRTÉNET KONCERT

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem ez évben is megtartotta az orgonatanszak masterkurzusát Hajdúböszörményben. Ebből az alkalomból részesei lehetünk a hallgatók záróhangversenyének, 2025. szeptember 3-án. Akkor Pálúr János orgonaművész, tanár, docens, a Budapest-fasori Református templom kántora, ígéretet tett, hogy hamarosan őt magát is személyesen meghallgathatjuk, itt a Kálvin téri templomban. Ígéretéhez híven, a Teremtés hete alkalmából hallgathattuk meg zenés bizonyoságtétel koncertjét, 2025. szeptember 28-án. Somogyi László tiszteletes úr megnyitó beszédében, Mózes 2. könyvéből idézett: „Mert hat nap alatt teremtette az Úr, a mennyet, a földet, a tengert és mindent, ami

azokban van.” (2.Móz. 20:11) Ezt az írást, ami a tízparancsolatban van, Isten kőtárába véste, majd Mózesnek adta. Így helyezi szívünkre, hogy hat nap alatt teremtette a világot, mely hitünk fundamentuma. Isten ígéretei megbízhatóak, a Bibliai üzenet hiteles, rá lehet bízni életünket mindenestől. Ezt követően Pálúr János orgonaművész köszöntötte a hallgatóságot, melyben elmondta, hogy különleges érzés időről időre visszatérni Hajdúböszörménybe. Itt-tartózkodásakor, olyan mintha otthon lenne, szerető környezet veszi körül. Ez a 16. előadás, amit egy dedikált alkalmon adhat elő, és amelynek az a különlegessége, hogy egy zsoltár variáció és kilenc improvizáció hangzik el, ami alkalmanként mindig más és más. Először, egy Amsterdamban,

Bach előtt élt zeneszerző, Anthoni van Noodt darabja szólalt meg, a 24. zsoltár 3 versszaka: „Az Úr bír az egész földdel és minden benne élőkkel. A darabot 1991-ben, a Zeneakadémián játszotta diplomakoncertjén, ami fővállalt bizonyoságtétel volt az életében.

Előadásában a bibliai versekhez szerzett improvizációkban beszédét orgonajáték követte. A mű keletkezéséről megtudtuk, hogy a covid idején, amikor minden le volt zárva és sok időt töltött el a fasori templomban imádkozással, akkor támadt az az ötlete, hogy egy zenés áhítatot, orgonazenét játsszon a Biblia lapjaira. Véleménye szerint a teremtéstörténet „tudósítása”, ott áll a Biblia első lapjain és Isten gondoskodik róla, hogy ezt az üzenetet bármikor meg-

kapjuk, elérjük, felolvashatjuk. Nem természetes módon, olyan, mintha egy vetítővászon előtt ülnénk, Isten lelkének ihletése mondja el a történetet. Számára az egyik legmegindítóbb fájdalmas pillanat, amikor Isten kiállt az embernek, mert számára teljes szabadságot adott, de elbukott a sátán mesterkedései miatt. A másik üzenet, hogy a sátán nem érintheti Isten teremtet világot, ezért próbálkozott az emberen keresztül, akinek szuverén, saját akarata van és ezt az akaratot tudja manipulálni.

A hálaadás is fontos inspiráció volt, hogy eljuttassa ezt a művet, melyért, 1997 szeptember 28-án Párizsi Nagydíjat kapott. Ez a díj ajándék volt számára, mely előmenetelét segítette, Isten egy útleveként adta a Zeneakadémia tanári pályázatához. Hálát ad az Úrnak azért is, mert az elmúlt időszakban egy rettegett betegségből épült fel. Ebben a nehéz időszakban napi ígéhez fordult, Isten ígérete beteljesült számára, meggyógyult. Ezért is tartja fontosnak a hálaadást életünk minden napján. Jó, ha tud-

juk, miért adhatunk hálát az Úrnak, mert „önmagában a hálaadás gyógyír.”

Ezekkel a gondolatokkal zárta beszédét Pálúr János orgonaművész, majd felcsendült a lelkünket feltöltő orgonamuzsika. Hálás a szívünk ezért az estéért, az előadóért!

Isten gazdag áldása legyen életén és munkáján!

Kövérné Erdős Éva

ÉLET ÉS HALÁL KÖZÖTT

A háború sajnos egyidős az emberiséggel. A háborúk első sorban nem a népek között, hanem az egyes emberek lelkében zajlanak, s aztán ez vetül ki egyre nagyobb és szélesebb körben attól függően, hogy kinek milyen a lelki beállítottsága, nézőpontja, hogy emelkedik vagy süllyed.

Már Mózes első könyvében olvasuk, hogy Káin megölte Ábelt, a rómaiak történelme pedig azzal kezdődik, hogy Romulus megölte Remus-t. A magyarság történelmében viszont Hunor és Magyar (Magor) jelenik meg, akik az egymásért vállalt küzdelem megszemélyesítői.

Miért egymás ellen, s nem egymásért küzd az emberiség?

A Tízparancsolatban le van írva: „Ne ölj!” (2.Mózes 20,13), Jézus Krisztus azt a parancsolatot hagyta nekünk; „...szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! (János 13,34) Hol vagyunk ettől?

Az emberiség évezredes tudása, amelyet már az ókori magaskultúrák is felhalmoztak - s amelyet az alexandriai könyvtár felgyújtásával nagyrészt meg is semmisítettek -, elég lehetett volna, csak sajnos leégett - szintén egy hódítás során -, hogy az emberiség a háborúk korán felül tudjon emelkedni... De a történelem ismétli önmagát, s addig fogja, míg az emberiség meg nem tanulja, el nem fogadja, hogy Isten nélkül élni nem tud, csak egy bizonyos szinten, vagy szint alatt...Végtelen mélység és ma-

gasság az ember...s e két pont közötti fel-le hullámszára rengeteg példát fel lehetne sorolni. Most két embert emelnék ki; s itt az ember szót csupa nagy betűvel is lehetne írni...: vitéz Somogyváry Gyula főhadnagy és

vitéz Sebő Ödön főhadnagy urakat. Somogyvári Gyula trilógiájából - Vitéz a mandula,

Ne sárgulj, Fűzfa!, És Mihály harcolt...-, az első világháború borzalmaiba,

Sebő Ödön A halálra ítélt zászlóalj c. könyvéből, pedig a második világháború alatt megélt emberi szenvedésekbe, s elképesztő történésekbe pillanthatunk bele.

Csak az tudja milyen a háború, aki megélt. Ha elolvassa ezeket a könyveket az ember, akkor is csak közelebb kerül az akkori, ottani eseményekhez, felborzolja az idegeit, sír, magában tombol, de akkor sem volt ott, nem volt halálfélelme, nem látta a bajtársait meghalni, felrobbanni. Engem valószínűleg azért is érintettek érzékenyen ezek a könyvek, mert az az én nagyapám is megjárta a II. világháborút. Sokat beszélt nekem a régi emlékeiről, s még mindig hallok magamban, hogyan változott meg a hangja, mikor magában ismét átélte azokat az eseményeket, amelyekről beszélt. Ha látná a híreket, hogy már megint itt tartunk, vagy még mindig itt tartunk, akkor mit mondana?! Vagy mint mondanának azok a katonák, akik azokat a számunkra felfoghatatlan élethelyzeteket vagy inkább halálos helyzeteket megélték?!

Somogyváry Gyula és Sebő Ödön könyveiből erre a kérdésre kaphatunk választ. Amint leírják, abból egyértelműen kiderül, csoda, hogy mindazok után, amin keresztül mentek egyáltalán életben maradtak. Véleményem szerint azért, hogy szavaikkal emléket tudjanak állítani a bajtársaknak, s a hősi halottaknak, akikről egyébként nem tudnánk semmit, akik ott fekszenek hazájuktól távol, jeltelen sírokban, akik emberfeletti küzdelmekben vettek részt, s akik élet-halál harcát a közvélemény sokszor figyelemre sem méltatta, s fel sem fogta, min mentek ott keresztül...és azért, hogy tanuljanak belőle az emberek, s még egyszer ez ne fordulhasson elő. S most minden kezdődik előről, újra és újra. A közvélemény látja a háborús híreket; hányan haltak meg, olvassa a statisztikákat, analizálnak, szintetizálnak, megy a műsor, mintha csak egy filmet néznénk. Az a generáció meghalt, aki részt vett e háborúban, a mostani generáció pedig nem hiszi el, hogy ez vele is megtörténhet...pedig sajnos minden abba az irányba mutat. A politikai erők, még mindig az oszsd meg és uralkodj elvét követik, és úgy tesznek, mintha mindenkinek fellettenának. Tetteikért nem vállalnak felelősséget, a háttérbe húzódnak, mossák kezeiket, s más emberek életével játszanak, mintha holmi sakkfigurák lennének...

Jézus, mielőtt meghalt, azt mondta: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!” (Luk-

ács 23,34) Attól félek, most már tudják vagy még mindig nem?!

A Gonoszság egyre gátlástalanabban éli világát, mindenféle álca vagy színlelés nélkül.

De hála Istennek, tudjuk, van más út is. Jézus mondja: „Én vagyok az út, az igazság és az élet...” (János 14,6) A Fény, a Világ Világossága már régen legyőzte a sötétséget, az ÉLET diadalt aratott a HALÁL felett! s ahogy a Bibliában olvashatjuk: „Bizony mondom nektek: ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen oda-akkor odamenne, és semmi sem volna nektek lehetetlen.” (Máté 17,20)

Mindig voltak olyan emberek a történelem során, akik emberi nagyságukról, Istenbe vetett hitükről tettek tanúbizonyságot és olyan életet éltek, amely követendő példát állított mások elé, s megmutatták, hogy mustármagként igenis hegyeket lehet elmozdítani...

Csak sajnos mindig túlerővel álltak szemben, és sokszor életükkel fizettek az igazságért, s már az öröklétből visszhangoztak igazságukat, ahogy József Attila, Nem én kiáltok c versében is olvashatjuk „Légy egy fűszálon a kicsi él /S nagyobb leszel a világ tengelyénél.” az alázat, s az Istenbe vetett hit gyümölcseképpen.

Jézus Krisztus is az életével fize-

tett a bűneinkért, „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16) Válasszuk az életet a halál helyett! Meg van írva, hogy „Kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez...” (Efézus 2,8) Élünk ezzel az ajándékkal, mert -a Heidelbergi Káté gondolataival élve-, mind életünkben mind halálunkban az egyetlen vigasztalásunk, hogy nem a magunké, hanem Jézus Krisztusnak a tulajdona lehetünk, s vagyunk.

Andirkó Zsuzsanna

ÉLNI

Befogadni és kivetni,
magot ültetni és aratni,
leborulni és fölállni,
meghallgatni, átérezni,
megőrizni, elengedni,
sorsunk ösvényén haladni,
és csak adni, adni...
szívünket nyitva hagy-
ni ezt jelenti-élni!

Makainé Katonka Erzsébet

CSATÁRI ATTILA TEMETÉSÉN ELHANGZOTT IGEHIRDETÉS

Hajdúböszörményi Köztemető, 2025. július 23. 9:00

Az igehirdetés alapigéje: Jézus így szólt a vádlókhöz: „Aki bűntelen közületek, az vessen rá először követ! ... Az aszszonynak pedig ezt mondta: Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (János ev. 8,7.11)

Kedves Gyászoló Testvéreim, rokonai és ismerősei az Elhunynak!

Személyes érintettséggel szólok: én is gyászolom Attilát! De nem fogom követni a szólást: „Halottról jót, vagy semmit!” Nem fogok sem hallgatni, sem csak jókat mondani. Egyházi temetésen vagyunk, nem világin, így csak az igazságról szólhatok. S az igazság legnagyobb kérdése itt és most: Van-e örök élete Csatári Attilának? A mennybe került-e?

Az igazság földi, emberi részeként

vallom: kevés olyan embert ismerem, aki ekkora tiszteletet mutatott volna pl. felém, egy ismeretlen, újonnan Böszörménybe került lelkipásztor felé! Emellett énekhangjával, Istent dicsőítő énekeivel sokszor megörvendeztetett. Korábban a Kálvin téri gyülekezeti énekkarnak nemcsak aktív tagja, hanem karvezető helyettese, illetve a temetői dalárda hűséges, szólamvezető résztvevője volt. Mindemellett szépen hegedült, amikor csak lehetősége volt rá. Közel húsz évig ügyeskező férfiszabóként

dolgozott, munkatársai szerették, megbecsülték. Korábban a Kálvin

téri (itt is konfirmált), az utóbbi két évtizedben pedig a Bocskai téri református gyülekezet tagjának vallotta magát.

Aztán veszteségek és csalódások érték. Édesanyja elvesztése, csalódás a Kálvin téren, majd édesapja elvesztése is mélyen belesodorták az alkohol rabságába. Hogy segítséget találjon, hosszabb-rövidebb időt töltött többek között Kőbányán, Berettyóújfaluban és Nagyszénáson, végül az orosházi belgyógyászatot adta fel szervezete a küzdelmet. - Volt, akiknek nagyon hálás volt a segítő-készségéért (pl. a Bocskai téri lelkipásztoroknak és másoknak), és volt, akiket megbántott. Tudott nagyon kedves és tisztelettudó lenni, és tudott kegyetlenül elborulni. Hogyan ítéljük meg az ő életét, illetve milyen reménységünk lehet a jövője felől?

Az idézett bibliai történetben Jézushoz cibálnak egy házasságtörésen kapott asszonyt. A kor családjogi szabályai szerint halálra kellett kövezni az ilyen embert. A hitetlen vádlók Jézust próbára teszik: „Na, te mit mondasz?!” Kövezzünk Mózes idevonatkozó törvényei alapján, vagy

pedig hagyjuk az erkölcstelenséget burjánzani?! S Jézus csak csendben ír valamit a földre, majd így szól: Aki közületek bűntelen, az kezdje meg a kivégzést! – Ekkor viszont az igazság isteni, mennyei része aktivizálódik: az öntelt és öngáz vádlók mind el-somfordálnak! Lelkiismeretük megszólal: „Te nem kezdheted, hiszen te sem vagy tiszta!” – Testvéreim! Ki ítélheti el közülünk Csatári Attilát?! Ki nem bántott meg másik embert? Ki nem volt igazságtalan, szeretetlen, önző, megbocsátani nem akaró, vagy épp feledékeny? Haragos, irigy vagy pletykálgató? Ha jobban megnézzük, Attila jobb volt a böszörményiek nagy százalékánál...

De nem ez a lényeg, hanem az, hogy mit mond a feltámadott Úr Jézus Krisztus! Ha pedig Ő azt mondja, hogy „*én sem ítélek el téged*”, akkor senki sem teheti: sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt! Senkinek sincs sem joga, sem hatalma hozzá! Így van megírva a Szentírásban:

„Az Atya nem is ítél meg senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta át. ... Mert az én

Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.” (János ev. 5,22 és 6,40) Akit tehát Jézus nem ítél el, hanem kegyelmet ad neki, - az Ő nagypénteki váltságshalála árán -, az megmenekül!! Annak örök élete van! (vö.: János 5,24)

Amikor Attilát Kőbányára vittem, magam is csodálkoztam, milyen bizakodással néz egy olyan, alapítványi szálláshely felé, ahol nincsenek a szenvedély-betegek számára külön lelkipásztorok, mentálhigiénés segítők, illetve addiktológus szakorvosok beállítva. Ő ott mégis, több, mint egy évig absztinens volt! Miért? - Ma már így látom: mert bízott Urában, a Megváltó Úr Jézus Krisztusban. Talán magában ott is sokszor elénekelte a 90. zsoltárt, Mózes világhíres hitvalló imádságát: „Tebenned bízunk eleitől fogva, Uram, téged tartottunk hajlékunknak!” Ámen!

Somogyi László lelkipásztor

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelés: Ulveczki Hédi, Kiss Márton, Lakatos Norina, Király Linett, Vida Flóra, Vajda Jázmin, Bodolai Milán, Bodolai Hanna Csenge, Czégény Benedek, Czégény Botond, Sneider Tamás, Sneider Henrietta, Szávai Emma, Molnár Botond, Molnár Zalán, Vadnai Norina.

Esküvő: Nagy János (bapt.) és Székelyhidi-Szabó Marina (ref.), Szabó Csaba (ref.) és Bertalan Magdolna (ref.)

Temetés: Dobó Istvánné (78), Nyiri Imre (93), Varga Imréné (90), Csatári Attila (57), Fekete Gy. Imre (97)

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

SZABÓ LŐRINC: A GÁLYARABOK SZOBRA

Mik vagyunk? Kutyák? Mért? Eretnekek?

Kis szobor állt a Nagytemplom megett: a Gályarabok! - Hősök! Mennyi gyász!

És mintha az a titkos Nyomozás, a távoli, az Inkvizíció, az iszonyúnak hitt központi szó engem vert volna őseim helyett

vasra, kínpadra, olyan rémület markolt szívembe. Fűrész gondolat, ott kezdtem álmodni álmaidat, ott csatáztam veled (s mily naivan!), fekete Róma! Gyanú s ami van emberség bennem, mind abból fakadt, hogy sirattam áldozataidat; mert hiszek benned, jóság, türelem, hiszek benned, isteni értelem -

hiszek benned, szabadság, szeretet, s hiszem, hogy győztök, tiszta fegyverek.

Két okból választottam éppen ezt a verset. Egyrészt Szabó Lőrincről még nem írtam itt, most aktuális, hisz 125 éve született. Másrészt a reformáció ünnepére jelenik meg ez a lapszám. A költőt foglalkoztatta a gályarabok

sorsa, ezt igazolja, hogy Testvérsíratók címmel már 1922-ben megjelent egy 5 részes költeménye.

Az itt közölt mű 1945-ben keletkezett, és a Tücsökzene című önéletrajzi ihletésű kötetben jelent meg 1947-ben. Szabó Lőrinc hithez való viszonya meglehetősen ellentmondásos, de a református gyökerek vitathatatlanok. A szerző felmenői között volt református tiszteletes- tanító, az ő alakját is megörökíti ebben a ciklusban Tiszabecsi tiszteletes címmel. 1909 és 1918 között Debrecenben, a református kollégium diákja Szabó Lőrinc, itt érettségizett 1918-ban. Ezeknek az éveknél az emlékéét őrzi a költemény is. A Gályarabok emlékoszlopa 1895 óta áll a Nagytemplom mögött, így minden bizonnyal diákként részt vett az itt tartott megemlékezéseken a költő.

A vers felütésének zaklatott kérdései a gályarabok megítélésének lehetőségeit villantják fel. Tudjuk, hogy az ellenreformáció idején embertelen kegyetlenséggel, „kutyaként” bántak

a hitükhöz fanatikusan ragaszkodó protestáns lekipásztörökkel. A Pozsonyban lefolytatott koncepció per során emberhez méltatlan körülmények között tartották őket fogva, testi-lelki kényszerszert alkalmaztak. Így akarták a hitük elhagyására kényszeríteni őket. Az elítéltek egy része már azelőtt meghalt, mielőtt a gályára került volna, mások a hajókon pusztultak el. Holttestüket temetetlenül hagyták. Tehát a vádlók bánásmódja szerint kutyák és eretnekek. Az utókor, így a költő is, hősként tekint rájuk. Az elítélt prédikátoroknak meggyőződésük volt, hogy rendíthetlenségük példát mutat a többi üldözött protestánsnak.

A többes szám első személyű megszólítás a lírai én azonosulását mutatja a hősökkel, szinte magára veszi a szenvedésüket. A vers azonban nemcsak a gályaraboknak állít emléket, hanem a lázadó, útját kereső költőben zajló lelki tusát, szorongását is mutatja. A szerző a világ romlottságát látva kiábrándult az életből,

de mégis szeretne hinni azokban a vitathatatlan erkölcsi értékekben, amelyeket felsorol az utolsó 4 sorban. A hinni ige többszöri ismétlése is mutatja a lírai én erős vágyát erre. A végsőkéig kitartó prédikátorok nem hajoltak meg, nem törtek meg és egymást is erősítették. Így magatartásuk a zsarnoksággal szemben fellépő összefogás erejét is szimbolizálja. Így mutattak példát a késői utódoknak is.

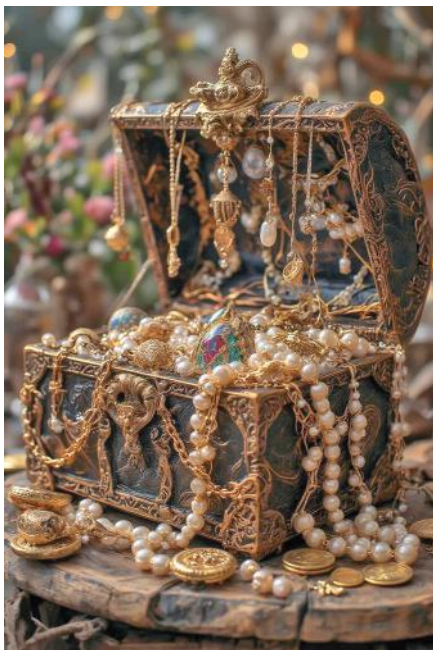
Szabó Lőrinc születésének 120. évfordulóján, 5 évvel ezelőtt emléktáblát avattak Debrecenben, a Kölcsey Központban, melyen a vers utolsó négy sora áll.

<https://kolcseykozpont.hu/virtualis-emlektabla-avatas-120-eve-szuletett-szabo-lorinc/>

Szabó Lőrincre megjelent egy írás a Reformátusok Lapjában, de online formában olvasható a következő linken: <https://reformatus.hu/kozelet/kozelet-cikkek/a-szenvedely-es-kelety-koltoje/>

Mezőné Szabad Erzsébet

AZ ÉLŐ KINCS

Mi jut eszünkbe a kép láttán?

Ez a kép egy fotó, amely lényegre törően mutatja be minden nézővel mondanivalóját. Láthatunk egy drága értékekkel csordultig tele megrakott, nyitott tetejű ládikát, amelyből előtűnik az összegyűjtött számos ékesség. Nehéz eldönteni, hogy a

szemünket a fény hatására csillogó sok-sok arany-, gyöngy- és drágaköves ékszerek, „aranytallérok”, vagy maga a díszes kincsesládika vonzza-e előbb. Ezzel szemben a háttér homályos, de sejtethetően, érzékeltetik magukat apró fénypontok és halvány rózsaszínű virágfejecskék.

Azt is mondhatja az az ember, akinek ilyen különböző drágaságai vannak a birtokában, hogy kincsek tulajdonosa. Érték, netán felbecsülhetetlen érték számára minden egyes darab. Nézi, viseli, használja őket, hogy külseje önmaga számára vonzóbb, ám gazdagságát csodásabb, értékesebb, magabiztosabb fellépéssel mutassa be a másik ember számára (Vajon mi a célja?).

Kincsként sokféle „dolgot” nevezzünk, kezelünk, vélünk - akár ismeret hiány miatt. Lehet akár drágakő, nemesfém, pénz, tárgy, természeti adottság, kulturális érték, találmány, családtag, barát, egészség, és még bővíthetjük a felsorolást.

Számomra a képen látható kompozíció képletesen egy emberi szívet, - ez a kincses láda -, és a szívben

évek folyamán különböző hatásokra felhalmozódott képességek, lelki tulajdonságok, illetve öröklött adottságok, - ezek a kincsesládát megtöltő ékszerek, gyöngyszemek, stb. Feltehetjük a kérdést: Mivel „töltöm” meg a szívemet? Mit engedek be a szívembe? Milyen indulatok vannak a szívemben? Milyen szívből szól a szám? A szív „mozgatórugói” lehetnek, amivel „telerakjuk”, „tápláljuk”: Amiket olvasunk. Amiket nézünk a szemünkkel. Amiket hallgatunk. Amiket cselekszünk.

Isten bíztat bennünket: „Hajtsátok ide füleiteket és jertek hozzám; hallgassatok, hogy éljen lelketek, és szerzek veletek örök szövetséget,” (Ézs.55,3a) „Fiam! Ha beveszed az én beszédemet, és az én parancsolatomat elrejtéd magadnál,... Igen, ha a bölcsességért kiáltasz, és az értelemért a te szódat felemeled, ha keresed azt, mint az ezüstöt, és mint a kincseket kutatod azt: Akkor megérted az Úrnak félelmét, és az Istennek ismeretére jutsz.” (Péld.2,1.3-5.)

Somogyiné Gyüre Mara

KÖNYVAJÁNLÓ

URAM, TANÍTS MINKET IMÁDKOZNI!

Helyesen imádkozni csak Jézustól lehet megtanulni, a kérdés: hogyan? Ebben kíván segíteni ez a könyv.

Ebben a kötetben két könyv található, melyek az egészséges keresztyén alapjaihoz tartozó kérdésekkel foglalkoznak.

Uram taníts minket imádkozni!

Jézus Krisztus egyik tanítványa, miután látta Mesterét imádkozni, kéréssel fordult hozzá: Uram, taníts minket imádkozni!

A világon több ezer bibliaiskola, teológiai tanintézet működik, ahol elsősorban prédikálni tanítják a hallgatókat, de nincs egyetlen intézmény sem, ahol imádkozni tanítanak. Pedig nem volt az Úr Jézusnak egy tanítványa sem, aki kérte volna Őt, hogy tanítsa meg prédikálni.

Helyesen imádkozni csak Jézus Krisztustól lehet megtanulni, de a kérdés: hogyan?

Ez a könyv ebben kíván segíteni.

Közösség

Isten Krisztus váltságművén át közösségre lép az újjászületett emberrel, aki pedig közösséget keres és talál más hívőkkel. Ez a csodálatos, kiteljesedő közösség a keresztyén élet egyik legfontosabb része. Könyvünk arra mutat rá, hogyan lehet ez a kétirányú közösség még mélyebb.

Forrás: <https://www.konyves.hu/termek/uram-tanits-minket-imadkozni/>

szerkesztő

EZ A NÉGY TÉNY FELVILÁGOSÍTÁST AD ARRÓL, HOGY HOGYAN ISMERHETED MEG ISTENT SZEMÉLYESEN

1. ELSŐ TÉNY

ISTEN SZERET TÉGED, ÉS CSODÁLATOS TERVE VAN AZ ÉLETTEDDEL.

(A füzetben előforduló idézeteket keresd meg a Bibliában.)

ISTEN SZERETETE

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)

ISTEN TERVE

Jézus mondja: „Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.” (= ...hogyan teljes és tartalmas életet éljenek.) (János 10,10)

Mi lehet az oka annak, hogy a legtöbb ember mégsem ilyen életet él? Az, hogy...

2. MÁSODIK TÉNY

AZ EMBER BŰNÖS ÉS ELSZAKADT ISTENTŐL. EZÉRT NEM ISMERHETI ÉS NEM IS TAPASZTAL-

HATJA ISTEN SZERETETÉT ÉS ÉLETÉRE VONATKOZÓ TERVÉT.

AZ EMBER BŰNÖS

„Mindenki vétkezett, és hűjával van az Isten dicsőségének.” (Róma 3,23)

Az embert Isten arra teremtette, hogy szoros kapcsolatban legyen Vele, az ember viszont úgy döntött, hogy Istentől függetlenül érvényesíti a saját akaratát, és emiatt megszakadt Istennel való kapcsolata. Ez az önfejlődés vagy aktív lázadásban, vagy passzív közönyben nyilvánul meg, ami – a Biblia szerint – az ember bűnös voltának a bizonyítéka.

AZ EMBER ELSZAKADT ISTENTŐL

„Mert a bűn zsoldja a halál.” (Istentől való lelki elszakadás.) (Róma 6,23)

Ez az ábra azt mutatja, hogy Isten szent és az ember bűnös. Nagy szakadék választja el őket. Az ember állandóan próbálkozik azzal, hogy elérje Istent és a teljes életet – mindezt saját erejéből, pl. erkölcsös élettel, filozófiával vagy vallással teszi.

A harmadik tény magyarázza meg e szakadék áthidalásának egyetlen módját...

3. HARMADIK TÉNY

JÉZUS KRISZTUS ISTEN EGYETLEN MEGOLDÁSA AZ EMBER BŰNÉRE. ÁLTALA MEGISMERHETED ÉS TAPASZTALHATOD ISTEN SZERETETÉT ÉS ÉLETEDRE VONATKOZÓ TERVÉT.

JÉZUS HELYETTÜNK HALT MEG

„Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor

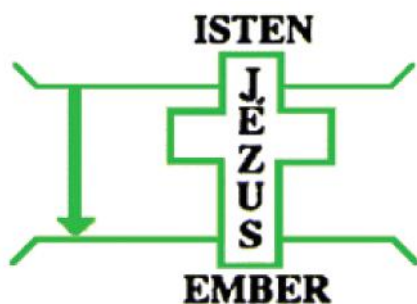
„Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, amely nektek hirdettetett.” (I. Pét. 1,24-25.)

bűnösök voltunk.” (Róma 5,8)
FELTÁMADT A HALÁLBÓL

„Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. Eltemették, és – ugyancsak az Írások szerint – feltámadt a harmadik napon, és megjelent Kéfásnak (Péternek), majd a tizenkettőnek. Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre.” (1Korinthus 15,3-6)

Ő AZ EGYETLEN ÚT, AMELY ISTENHEZ VEZET

„Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.” (János 14,6)

Ez az ábra azt mutatja, hogy Isten már áthidalta azt a szakadékot, amely minket elválaszt Tőle: elküldte Jézus Krisztust, aki helyettünk halt meg a kereszten, hogy megfizesse a bűneinkért járó büntetést.

Nem elég csak ismerni ezt a három tényt...

4. NEGYEDIK TÉNY

SZEMÉLYESEN EL KELL FOGADNUNK JÉZUS KRISZTUST MEGVÁLTÓNKNAK ÉS URUNKNAK, AKKOR ISMERHETJÜK MEG ÉS TAPASZTALHATJUK ISTEN SZERETETÉT ÉS ÉLETÜNKRE VONATKOZÓ TERVÉT. BE KELL FOGADNUNK KRISZTUST

„Aki pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében.” (János 1,12)
KRISZTUST HIT ÁLTAL FOGADJUK BE

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Efézus 2,8-9)

KRISZTUST ELFOGADVA ÚJJÁSZÜLETÜNK

(János 3,1-8)

KRISZTUST SZEMÉLYES MEGHÍVÁSSAL FOGADJUK BE

(Krisztus mondja:) „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz...” (Jelenések 3,20)
Krisztust elfogadni azt jelenti, hogy önmagunktól Istenhez fordulunk, és bízunk abban, hogy Krisztus az életünkbe költözik (megbocsátja bűneinket, és olyanokká tesz, amilyen akarja, hogy legyünk). Nem elég csak értelmileg egyetérteni azzal, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, és hogy meghalt bűneinkért. Nem elég érzelmi élményünk sem. Jézus Krisztust hit által fogadjuk el, az akaratunk döntésével.

Ez a két kör kétfajta életet ábrázol:

ÖNMAGAM ÁLTAL IRÁNYÍTOTT ÉLET

- Én - Én vagyok a trónon.
- + - Krisztus életemen kívül áll.
- - Cselekedeteimet Istentől függetlenül irányítom, ezért dolgaim nincsenek összhangban sem egymással, sem Istennel.

KRISZTUS ÁLTAL IRÁNYÍTOTT ÉLET

- + - Krisztus életemben van és a trónon ül.
- - Én - Énem Krisztusnak enged.
- - Cselekedeteimet Krisztus irányítja, ezért életem összhangban van Isten tervével.

Melyik kör ábrázolja jobban az életemet? Mit szeretnél, hogy melyik kör ábrázolja az életedet? A következőkből megtudhatod, hogy hogyan fogadhatod be Krisztust...

KRISZTUST MÁR MOST ELFOGADHATOD, HITTEL IMÁDKOZVA (Az imádság Istennel való beszélgetés.)

Isten ismer téged, és nem a szavakat, hanem a szándékot értékeli. Itt egy javasolt imádság:

„Úr Jézus, szükségem van Rád. Köszönöm, hogy meghaltál értem a kereszten. Kinyitom az életem ajtaját és elfogadlak Téged mint Megváltómat és Uramat. Köszönöm, hogy megbocsátottad bűneimet, és örök életet adtál nekem. Foglald el az életem trónját, és formálj olyanná, amilyen akarod, hogy legyek.”

Kifejezi ez az imádság azt, amit szeretnél?

Ha igen, akkor mondd el most, és Krisztus be fog jönni az életedbe, ahogy megígérte. (Róma 10,13)

HONNAN TUDHATOD, HOGY KRISZTUS AZ ÉLETEDBEN VAN?

Befogadtad Krisztust az életedbe? A Jelenések 3,20-ban tett ígérete alapján hol van most Krisztus tenálad? Krisztus azt mondta, hogy bejön az életedbe. Lehetséges, hogy félrevezet? (vö.: 5Mózes 32,4 2Timótheus 2,13) Minek alapján tudod, hogy Isten válaszolt az imádságodra? - Istennek és az Ő Igéjének megbízhatósága alapján: „A te Igéd igazság.” (János 17,17)

A BIBLIA ÖRÖK ÉLETET ÍGÉR MINDAZOKNAK, AKIK KRISZTUST ELFOGADJÁK

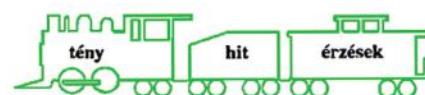
„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (1János 5,11-13)

Köszönd meg Istennek gyakran, hogy Krisztus az életedben van, és sohasem hagy el (Zsidók 13,5). Ígérete alapján tudhatod, hogy Krisztus benned él, és örök életed van megtérése pillanatától kezdve. (Galata 2,20)

De mi van az érzéseinkkel?...

NE ÉPÍTS AZ ÉRZÉSEIDRE

Hitünk alapja (tekintélye) Isten Igéje, a Biblia, nem pedig az érzéseink. Mi hit által élünk: bízunk Istennel és az Ő Igéjében. Ez az ábra megmutatja, hogyan viszonyulnak egymáshoz a tény (Isten és az Ő Igéje), a hit (bizalmunk Istennel és az Ő Igéje iránt), és az érzéseink (hitünk és engedelmisségünk következményei). (János 14,21)

A vonat a kocsival is és anélkül is futhat. Eredménytelen kísérlet volna viszont a kocsival húzatni a vonatot. Ugyanígy mi sem az érzéseinktől függünk, hanem hitünket (bizalmunkat) Isten megbízhatóságába és a Biblia ígéreteibe vetjük.

MOST, HOGY KRISZTUST ELFOGADTAD

Abban a pillanatban, amikor befogadtad Krisztust hit által, az akaratod döntésével, sok minden történt,

mint például:

1. Krisztus bejött az életedbe (Jelenések 3,20; Kolossé 1,27).
2. Bűnbocsánatot nyertél (Kolossé 1,14).
3. Isten gyermeke lettél (János 1,12).
4. Örök életet kaptál (János 5,24).
5. Megkezdted azt a teljes életet, amelyre Isten teremtett (János 10,10; 2Korinthus 5,17; 1Thesszalonika 5,18).

Van-e annál nagyszerűbb dolog, mint Krisztust elfogadni? Szeretnéd most megköszönni Istennek, amit érted tett? Maga az, hogy megköszönöd, a hitedet tanúsítja.

Hogy új életed a lehető legjobban kibontakozzék...

JAVASLATOK A HITBELI NÖVEKEDÉSRE

A lelki növekedés a Krisztusba vetett bizalom következménye. „Az igaz ember hitből fog élni” (Galata 3,11). A hitben való élet tesz képessé arra,

hogy életed minden részletét egyre inkább Istenre bízod, és hogy a következőket gyakorold:

- Naponta imádkozz (János 15,7).
- Naponta olvasd a Bibliát (Apostolok Cselekedetei 17,11). Kezdd János evangéliumával.
- Mindig engedelmeskedj Istennek (János 14,21).
- Tegyél tanúságot Krisztusról életeddel és szavaiddal (Máté 4,19; János 15,8).
- Életed minden részletét bízod Istenre (1Péter 5,7).
- Engedd, hogy a Szentlélek irányítsa és töltsen meg erővel mindennapi életedet és bizonyágtételeidet (Galata 5,16-17; Apostolok Cselekedetei 1,8).
- Legyél élő tagja Krisztus testének, egyházának (1Korinthus 12,27).

KERESS MAGADNAK EGY JÓ GYÜ-

LEKEZETET

Isten Igéje arra tanít minket, hogy legyünk egymással közösségben (Zsidók 10,25). Néhány hasáb fa együtt vidáman lobog, de ha egyet félretesz, az magában kialszik. Így van ez a többi keresztténnyel való kapcsolatoddal is. Ha még nem tartozol egy gyülekezethez sem, ne várd meg, amíg hívnak. Legyél kezdeményező: keress fel egy olyan gyülekezetet, ahol Krisztus Igéjét hirdetik, és Őt követik. Kezdd ezen a héten, és járj rendszeresen.

részlet

<https://sramana.hu/sramana/index.php/cikkek/57-a-negy-lelki-toerverny>

A négy lelki törvényt Bill Bright (1921-2003) amerikai evangelizátor dolgozta ki

IMÁDSÁG

Szent Isten! Szívünkben valljuk egyen-egyenként, hogy Téged illet egyedül a dicsőség, imádat, hódolat! Mert Te teremtettél Mennyet és Földet, és minden azokban lévő. Megvalljuk, hogy a szívünk mélyéről előtörő bűn miatt vétkezünk ellened, sajnós van, hogy mi magunk ezeket nem látjuk, vagy nem akarjuk látni, de amikről tudjuk, hogy bűn, mert Te bűnnek mondd, bánt és fáj a lelkünknek. Kérünk, segíts drága Szentlelked által Szent színed előtt őszinte bűnbánatra térni, vallani, hogy bocsánatodban részesüljünk. Drága Szentlélek kérünk, segíts Urunknak megvallott bűnöket többé nem tenni. Szükségünk van Reád minden tekintetben! Köszönjük személyesen és gyülekezetként is minden ajándékodat, gondviselésed, szereteted, irgalmad, kegyelmed, melyeket felsorolni sem lehet. Köszönjük, ha mind

ezekben továbbra is részesülhetünk! Köszönjük, hogy életünknek különböző területein gyógyítója, szabadítója, megváltója vagy! Szentlelked és a Szent Bibliában olvasható szavaid, parancsolataid által gyönyörködünk

és csodálunk Urunk, Istenünk! Feláldozott Urunk, ÚR Jézus Krisztus, köszönjük, ha követhetünk, és reád hivatkozva hallgatja meg imádságainkat mennyei Atyánk! Várunk Urunk! Ámen.

ALKALMAINK

Hajdúböszörmény, Kálvin tér:

Vasárnap:	09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren, vele párhuzamosan gyerek-istentisztelet az öreg parókian 16:30 Minden hónap második vasárnapján Fiatal felnőttek köre az Ifi teremben
Hétfő:	18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal) (szeptembertől áprilisig) Minden hónap első hétfő 17:30 Felüdít-Ő női kör
Kedd:	18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal) 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
Szerda:	09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem) 15:00 Középkerthi bibliaóra a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 17:30 Minden hónap 2. szerdáján Derékhad bibliakör az Ifi teremben Minden hónap második szerdáján 10:00 Nyugdíjas bibliakör
Csütörtök:	10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. keddjén a Rákóczi úti Szociális Központban) 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
Péntek:	15:00 Fakultatív hittan a Bocskai István Gimnáziumban
Szombat:	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

Hajdúböszörmény-Bodaszőlő:

Vasárnap:	11:00 Minden hónap 2. és 4. vasárnapján Istentisztelet Bodaszőlőn
Péntek:	18:00 Minden hónap 1. és 3. pénteki napján bibliaóra Bodaszőlőn

Az ÚR Jézus mondja: „Az ég és a föld elmúlnak, de az Én beszédeim soha el nem múlnak. Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égben az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya. **Figyeljete, vigyázzatok és imádkozzatek;** mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő. Úgy, mint az az ember, aki messze útra kelve, házát elhagyva, és szolgáit felhatalmazva, és kinek-kinek a maga dolgát megszabva, az ajtónállónak is megparancsolta, hogy vigyázzon. Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-e vagy éjjélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel? Hogy, ha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva. Amiket pedig nektek mondok, mindenkinek mondom: Vigyázzatok!” (Márk 13,31-37.)